

Un Siddur en català dels conversos jueus (Segle XV)

per JAUME RIERA I SANS

Els Edictes i les Instruccions reservades de la Inquisició denunciaven, com a pràctica herètica judaïtzant, la recitació d'«oracions de jueus», «oracions judayques» i «oracions e devocions de la ley de Moysès» en algunes festes determinades del calendari jueu, i, més en general, la recitació dels «salms de David sens Gloria Patri».¹

La Inquisició, almenys en aquest punt, no perseguia cap quimera. Espigolant processos inquisitorials dels tribunals de València i de Mallorca, els únics d'àrea lingüística catalana conservats avui en dia, s'han pogut recollir i estudiar, efectivament, algunes breus oracions més o menys judaïques, i més o menys supersticioses, que ajuden a reconstruir el context religiós dels conversos jueus.²

Per sort, però, al marge de l'odiosa màquina inquisitorial, i, per tant, sense cap ombra de sospita de manipulació fraudulenta, ens ha

1. L'edicta de l'inquisidor de València, imprès el 1512, fou reproduït en facsímil al catàleg núm. 482 de la llibreria Maggs Bros, de Londres, i transcrit al llibre de LLUÍS MARCÓ I DACHS, *Els jueus i nosaltres*, Barcelona 1977, pàgs. 415-421. Edictes posteriors, també en català, es poden llegir a la «Revista de la Asociación Artístico-Arqueológica Barcelonesa» 5, 1906-1908, pàgs. 728-734, i a JOSÉ RUIJÁN, *Historia de Sóller en sus relaciones con la general de Mallorca*, vol. II, Palma 1876, pàgs. 963-973. Unes instruccions per al tribunal de Barcelona, en castellà, foren publicades als «Estudis Universitaris Catalans» 4, Barcelona 1910, pàgs. 47-50. Les instruccions més conegudes, també en castellà, són les publicades al «Boletín de la Real Academia de la Historia» 22, Madrid 1893, pàgs. 181-188.

2. JAUME RIERA I SANS, *Oracions en català dels conversos jueus. Notes bibliogràfiques i textos*, «Anuario de Filología» 1, Barcelona 1975, pàgs. 345-367.

pervingut material prou abundós per representar-nos, sense biaixos tendenciosos, la problemàtica religiosa d'aquella casta marginada.³ Una peça de primera qualitat, en aquest sentit, que parla per ella mateixa, és el Siddur en català del segle xv, avui conservat a la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona.

El manuscrit

El Siddur o manual complet d'oracions jueves que ara es publica, en fotografia i transcripció anotada, fou descobert l'any 1848, en reedificar-se el casal actualment amb el número 15 del carrer del Call, de Barcelona, on estava aparedat des de la segona meitat del segle xv.

Al moment de la seva descoberta, el Siddur feia costat a dues peces bibliogràfiques més: un llibre de notes, en paper, religat amb cobertes de pergamí, propietat del convers Bartomeu Rodrigues (que la Junta de Govern de l'Acadèmia té el projecte d'editar també en fotografia i transcripció), i dos quaderns de vitella, simplement cosits, que contenen un conjunt estrany d'oracions particulars.

La transcripció i l'estudi dels dos quaderns amb oracions particulars constituï la part principal de la Memòria de Llicenciatura de qui signa aquestes línies, presentada a la Universitat de Barcelona el setembre de 1969, posteriorment editada.⁴ Allà, a la introducció a aquest estudi, raonava l'atribució de les tres peces al convers Bartomeu Rodrigues, analitzava la bibliografia que s'havia produït, sobre els tres manuscrits, fins en aquell moment, i reproduïa la nota anònima del «Diario de Barcelona» del 20 d'abril de 1848 que donava compte de la troballa.⁵

3. JAUME RIERA I SANS, *Contribució a l'estudi del conflicte religiós dels conversos jueus (segle XV)*, dins *IX Congresso di Storia della Corona d'Aragona, Napoli 11-15 aprile 1973, sul tema «La Corona d'Aragona e il Mediterraneo: aspetti e problemi comuni da Alfonso il Magnanimo a Ferdinando il Cattolico (1416-1516)»*, vol. II, Comunicazioni, Nàpols 1982, pàgs. 409-425.

4. JAUME RIERA I SANS, *Un recull d'oracions en català dels conversos jueus (segle XV)*, «Estudis Romànics» 16, Barcelona 1971-1975 [1980], pàgs. 49-97.

5. No he d'afegir res més a aquell treball, però sí corregir-ne una hipòtesi equivocada: l'autor de la nota anònima del «Diario de Barcelona» no fou Joan Cortada, com jo apuntava a la nota 9, sinó Pau Piferrer. Consta en una de les fitxes de manuscrits catalans, de mà de Marian Aguiló, avui conservada a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona, que diu textualment: «Libros hebreos catalanes de la Academia, antes de Freginals. Vide descripción que hizo Piferrer en el «Diario de Barcelona» (Brusi), jueves 20 abril de 1848, pág. 1835». No podem pensar que el darrer i el més íntim dels amics de Piferrer, mort el mateix 1848, equivoqués l'atribució de l'article en una fitxa d'ús personal, tot i que no en faci menció l'estudi de RAMÓN CARNICER, *Vida y obra de Pablo Piferrer*, Madrid 1963.

El Siddur és en paper gruixut, de 14,5 per 10 cm, i té 247 folis escrits (243 numerats i 4 sense numeració antiga), més onze encara en blanc. Conserva la primitiva relligadura robusta, amb posts de fusta i cuir vermell, i dos tancadors de llautó.

És escrit per una sola mà, del darrer terç del segle xv, amb lletra molt clara i escasses abreviatures, tot encaminat a convertir-lo en llibre d'ús per a la pregària personal. Dins la darrera tapa de la relligadura hi ha una anotació molt cursiva, de mà del mateix Bartomeu Rodrigues, sembla, que diu: «Penyora d'Abramet, jueu de Càller, per nòlit, per hun fflori d'or», que aviat haurem d'analitzar.

Un simple cop d'ull a les rúbriques dels folis 6-10 és suficient per comprovar que conté les oracions quotidianes, del matí i del vespre, i les oracions per al dissabte, el cap de mes i les altres festes de l'any litúrgic jueu, més algun material religiós o catequètic addicional. En principi, doncs, li escau el nom tècnic de Siddur, si prescindim del fet que no és en hebreu ni en lletres hebrees, sinó en idioma català i escrit en lletres llatines. D'ací que reclamem la llicència, no excessiva, de designar-lo com a «Siddur en català».

Tot ell, bàsicament, és traduït de l'hebreu, llevat del calendari dels folis inicials, de les rúbriques, i del material catequètic del final, que no presenten indicis d'haver estat traduïts de cap idioma.

L'itinerari redaccional

El Siddur, en línies generals, segueix bastant fidelment les pregàries encara avui en ús entre els jueus observants; la qual cosa, però, no ens força a adscriure'l, sense matisar, a la religió jueva. El sol fet d'estar en lletres llatines i destinat a pregar expressant-se en idioma profà, ja el col·loca al marge de l'ortodòxia més laxa dels segles medievals. Del fet que els jueus medievals disposessin de traduccions de les pregàries en llengua vulgar,⁶ no hem de concloure que aquest llibre estigués destinat a la pregària pròpia dels jueus. Ni ens hauria de fascinar aquella anotació cursiva reproduïda més amunt, que indueix a suposar que el convers Bartomeu Rodrigues posseïa accidentalment el Siddur com a penyora deixada per un jueu de Càller.

Aquest oracional no és per a ús de jueus, sinó per a ús de conversos ignorants de l'hebreu. El llenguatge del manuscrit no és en dialecte

6. H. PERI (PFLAUM), *Prayer in the Vernacular during the Middle Ages* (en hebreu), «Tarbiz» 24, Jerusalem 1954-1955, pàgs. 426-440.

sard, sinó en dialecte valencià, tal com demostra la manca total de vacil·lació en la vocal neutra: i Bartomeu Rodrigues era valencià. Ni és gens congruent d'imaginar un jueu de Càller adquirint per al seu ús un oracional en valencià, ni que hagués de tenir anotat, al calendari inicial del manuscrit, quan s'escauen exactament les festes jueves. D'on cal concloure, o bé que la penyora de què parla l'anotació era una altra cosa diferent d'aquest llibre, o bé que Bartomeu Rodrigues posà aquella anotació per quedar a cobert de sospites d'heterodòxia cristiana si hom li descobria la possessió d'aquest oracional jueu.

El Siddur que avui editem no resisteix una caracterització en termes d'ortodòxia en cap religió establerta i codificada: és herètic, òbviament, des del punt de vista cristià, i els inquisidors obraven rectament quan en perseguïen i condemnaven el seu ús o la simple possessió per part d'individus batejats; i no és admissible, similarment, des del punt de vista jueu. Basta assenyalar, com a detalls significatius i inapel·lables, en aquest sentit, l'omissió d'expressions en la professió de fe (foli 65), el trabucament de les benediccions estereotipades de l'oració del matí (folis 26-27), i el lliure arranjament de les oracions, canviades de lloc, abreujades, interpolades o duplicades. És lògic que, als nostres ulls, com als ulls dels inquisidors, l'oracional aparegui jueu; però en realitat vol únicament aproximar-s'hi: per al redactor o compilador del llibre, que era convers, els «ebreus» són *ells*, no *nosaltres*, com es pot deduir, ben clarament, de les mateixes paraules inicials. És, doncs, un oracional per a conversos.

No pretenc negar, dient això, que en un primer cop d'ull, o en una primera lectura, el text català sembla reproduir molt fidelment la dicció hebraica de les oracions del ritual jueu; la qual cosa, fins i tot, suscita, en la ment de l'hebraïsta que s'hi encara, la possibilitat engrescadora de reconstruir el Siddur hebreu complet d'alguna comunitat catalana florent, que podria ser València o Barcelona. És un miratge. El text català que ara tenim ha sofert els avatars d'un llarg itinerari redaccional, i es troba, de fet, bastant allunyat del seu origen purament jueu, si és que el tingué.

Al meu entendre, seria difícil de demostrar que el Siddur català actual deriva d'un Siddur hebreu traduït íntegrament i literalment. Tal com ara està, certament que no ho és. Els escurçaments expeditius d'algunes oracions forcen a admetre la hipòtesi que es tracta, almenys en bastants passatges, d'un text escrit de memòria. Naturalment, no sembla possible que hagi estat escrit íntegrament de memòria, però jo no sabria explicar-me d'altra manera que no sigui gens precís en la traducció dels mots hebreus *Elohim*, *Elohenú*, *El*, *Adon*, *Adonay*, etc.,

i posi indistintament «Adonay», «Senyor», «Déu», «nostre Déu» o allò que primer se li ocorre. Així mateix, és ben significatiu que introdueixi expressions catalanes inexistents a l'original hebreu, com «la tua molt sancta laor» (folis 70, 85, 185).

Si a tot això afegim que l'escrivà material del manuscrit ignorava completament l'hebreu fins al punt d'escriure «Zanucha» en comptes de *Hanucha* (folis 8 i 162), cauran les ales al més entusiasta disposat a considerar aquest Siddur com la traducció del Siddur dels jueus de llengua catalana. És, repetim-ho, un Siddur en català dels conversos jueus.

La qual afirmació, evidentment, no rebaixa ni un sol punt la importància lingüística excepcional d'aquest text singular, on conviuen arcaismes, neologismes, hebraïsmes i mots típics del vocabulari dels jueus romanitzats. Gosem esperar que a partir d'ara, amb aquesta edició, els filòlegs i els lingüistes sabran treure'n bon profit.

Criteris d'edició

La reproducció fotogràfica dels folis originals estalvia, feliçment, la necessitat d'una transcripció paleogràfica. D'ací que hàgim tendit a facilitar al màxim la lectura del text català, per ell mateix bastant abstrús. Les rúbriques internes, per exemple, que a l'original estan amb tinta corrent, s'han posat en cursiva.

S'han respectat totes les lletres de l'original, llevat l'alternança i-j i u-v, i s'han resolt les abreviatures, molt escasses, i també les sigles, molt abundoses.

La profusió de sigles dona al text, sembla que deliberadament, un caràcter marcadament sacral i màgic. Totes són òbvies i comunes. Només dues plantegen problemes particulars: «Y(srael)», que s'ha transcrit amb *r* simple, a pesar que les tres vegades que apareix explicitada presenta duplicada la *rr* (folis 4, 65 i 89); i «A(donay)», que sabem com s'ha d'escriure per altres textos procedents de conversos, però que ací, de fet, no apareix mai explicitada. Per suplir, d'alguna manera, la pèrdua de la sacralitat inherent a les sigles, s'han posat sempre amb majúscula els mots «Tu», «Nom», «Rey», «Pare» i «Senyor», quan es refereixen a la divinitat.

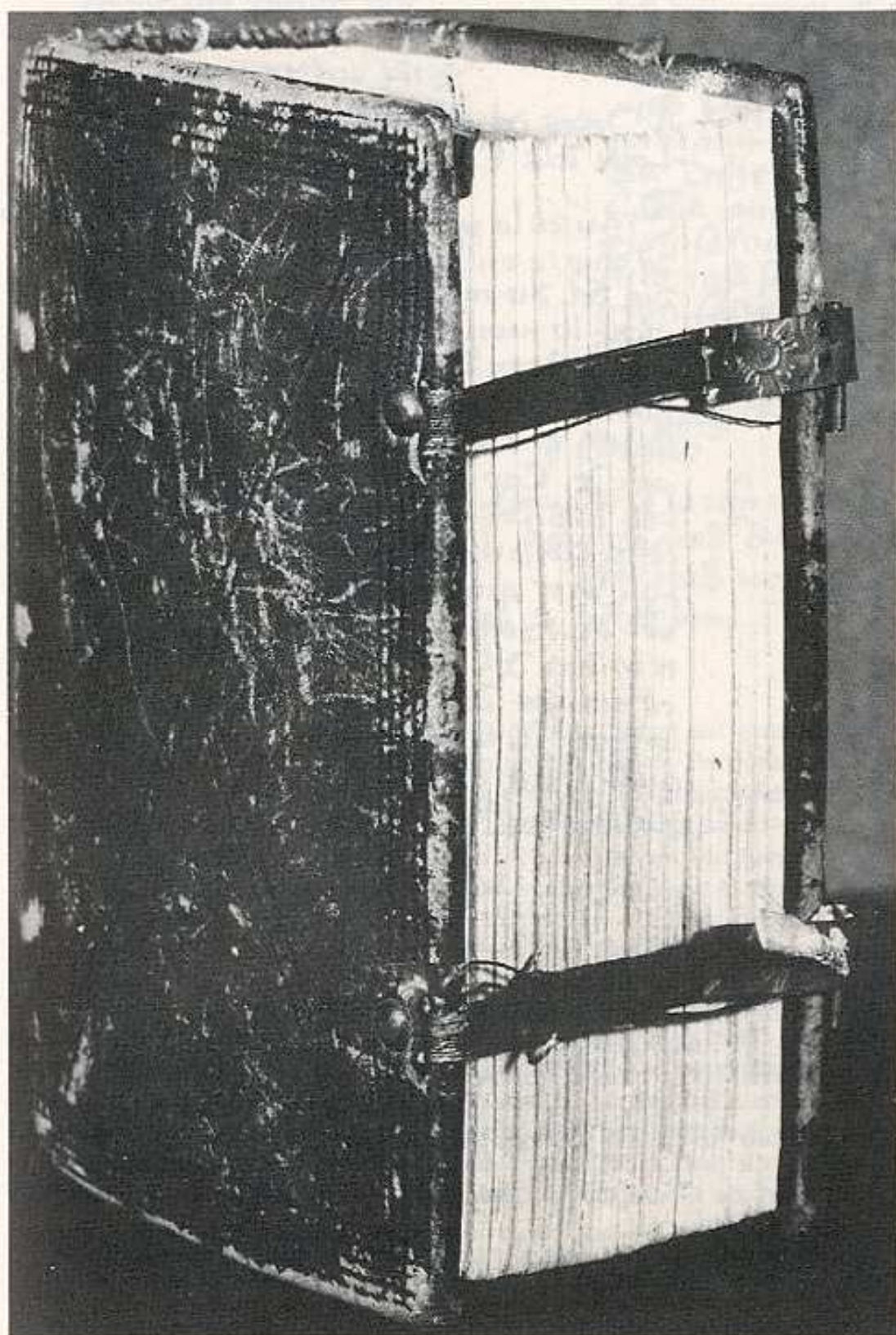
Quant a la puntuació, s'ha procurat ser fidel a les pautes d'escriptura de l'original, mentre no violentessin la dicció. El recurs al text hebreu ha permès de resoldre moltes vacil·lacions (cosa que no vol dir que la dicció catalana quedi sempre transparent, ni molt menys); allò

que no hem intentat, certament, és reconstruir l'entelèquia d'un suposat arquetipus.

Les notes assenyalen la procedència dels fragments bíblics textuais, reproduïxen les anotacions marginals del text, i expliquen les principals anomalies o particularitats.

Cal advertir, finalment, per al lector ardit que s'aventuri a resseguir les oracions a través de les rúbriques, que el compilador d'aquest Siddur utilitzà un sistema peculiar en les referències als folis. Quan la rúbrica remet, posem per cas, a la «carta 80», es refereix a allò que es té al davant quan el llibre és obert per la pàgina numerada «LXXX», és a dir, al conjunt format per allò que avui designem com a 79 v i 80 r. Per al compilador, el foli 80 v és ja la «carta 81». El sistema, si es vol, no és lògic, perquè allò que és escrit al foli 79 v està en un foli o carta que, realment, físicament, no és la carta numerada «LXXX»; però el sistema és pràctic, perquè no has de girar mai full per localitzar allò que la rúbrica anuncia que està a la «carta 80».

REPRODUCCIÓ FOTOGRÀFICA DEL MANUSCRIT I TRANSCRIPCIÓ

Mesos del any segons
L'orde dels Ebreus

Tisri és lo primer mes
del any / e en lo primer
dia del dit mes fench
creat lo món. E el pri
mer e segon dia del dit
mes són nomenats Ro.
sesanà que vol dir prin
cipi de Cap d'any / e en
los dies dos dies fanch festa 2
els juheus / e sonen
lo Corn que en Ebraich
vol dir Soffar. En lo
terç dia del dit mes
es manat dejunar per 1
la mort de Godalies la
qual se lig en les pro
fecies de Jeremies

II

Mesos del any segons l'orde dels ebreus.

- 1 Tisri és lo primer mes del any, e en lo primer dia del dit mes fench creat lo món. E el primer e segon dia del dit mes són nomenats Rosesanà, que vol dir Principi de Cap d'any, e en los dits dos dies fanch festa els juheus,¹ e sonen lo corn que en ebraich² vol dir Soffar. En lo terç dia del dit mes és manat dejunar per la mort de Godalies,³ la qual se lig en les profecies de Jeremies

El còdex no té fulls de guarda. El primer foli és numerat, però en blanc.

1. Al marge dret: Fiestes 2.

2. Primer era escrit Ebray; retocat, ara es pot llegir Ebraich.

3. Al marge dret: Dejuni 1.

a rapinls
 En lo x^e dia del dit mes
 es dit dia Sanct del
 gran dejuni nomenar
 ponihaquipurim que
 vol dir dia de perdonan
 ces
 En lo xv dia del mes es
 la festa de les cabanyelles
 la qual festa dura vni^o
 dies. Los viii dies han
 omierar en cabannes
 e el noue dia es nomenar
 Simza tora que vol dir
 alegria de la Ley es asa
 ber que en aquell dia
 acaben de legir el sin
 que libre de mosee e
 comencen de legir lo
 primer. E dihen lo
 plant de la mort de

mosee. En los set
 primers dies tenen en
 les sinagogues pal
 ma e ponsir e murta
 e salze ab certes cirimon
 nies. En lo vii dia
 comencen del primer
 dia dihen Osanna
 rabba que vol dir
 gran saluacio. Des que
 en la casa santa se feya
 gran festa e per ço te
 nen ara per costum
 portar molt salze a les
 sinagogues e ffan gran
 oracio.

2 Maresvan es lo se
 gon mes del any en lo
 dit mes noy ha festa
 ni dejuni.

III

a () capítols.¹

En lo X^e dia del dit mes és dit Dia Sanct del gran dejuni² nomenat Yom ha Quipurim, que vol dir Dia de Perdonances.

E en lo XV dia del mes és la festa de les Cabanyelles, la qual festa dura VIII° dies.³ Los VIII dies han a menjar en cabannes, e el novè dia és nomenat Simzà⁴ Torà, que vol dir Alegria de la Ley, és a saber, que en aquell dia acaben de legir el sinquè libre de Mosée e comencen de legir lo primer, e dihen lo plant de la mort de // Mosée. E en los set primers dies tenen en les sinagogues palma e ponsir, e murta e salze ab certes cirimònies. E en lo VIIe dia començant del primer dia dihen Osannà Rabbà, que vol dir Gran Salvació, ço és, que en la Casa Santa se⁵ feya gran festa, e per ço tenen ara per costum portar molt salze a les sinagogues, e ffan gran oració.

2 Maresvan és lo segon mes del any. En lo dit mes noy ha festa ni dejuni.

1. Al marge dret: Ffestes 2. Es refereix al capítol 41 del llibre de Jeremies.

2. Al marge esquerre: Dejuni 1.

3. Al marge esquerre: Ffest[e]s 9 dies.

4. El copista sovint confonia les lletres h i z. L'original devia portar simha.

5. fe, al manuscrit.

Apostolus

Quoniam es dies deus
del anu / e axeb dies
del dit mes es / a
munda que vol az ef
rena ho pns propia
mict parloit vol dia
sepe e / amunda di
za vni dies en los quols
castiga iust / iusticia bna
hmi ves en lo pmez bna
e en la signia des coze
multiplicant / fms a vni
e en aqueis dies mond
mes este fms se cone
se hic en los libros des
marabes / agnoscit pcon
virtuta des agnoscit e a
queis vni dies possen
fms anu dies de agn
ane mes de tenet

III

4 Tenet es mes quor del
anu / e axeb dies del mes
de tenet es / fms p
lo pmez sepe que fms
posat / sba / pms / fms

5 Cuiat es mes quor
del anu / e axeb dies
III / fms

6 Vaddar es lo fms
del anu / e axeb dies del
dit mes es lo / fms
de Estes / e axeb dies / fms
del dit mes es / pms
en lo dia enit de pms
se hic solubie de / fms
crois los de / fms
renegit / hps / lo / fms
al / fms / e en / fms
dia / fms / fms / fms

- 3 Quisleu és mes terç del any.¹ E a XXV dies del dit mes és Hanuchà,² que vol dir Estrena, ho pus pròpriament parlant, vol dir Repòs. E Hanuchà dura VIII dies, en los quals cascuna nit encenen una lum, ço és, en lo primer una, e en la segona dos, e axí multiplicant ffins a VIII. E en aquests dies Mataties e sos fills, segons se lig en los libres dels Macabeus, agueran gran victòria dels grechs. E aquests VIII dies passen ffins a III dies de aquest altre mes de Tévet.³ //
- 4 Tévet és mes quart del any. E a X dies del mes de Tévet és dejuni per lo primer setge que fonch posat sobre Yerusalem.⁴
- 5 Cevat és mes quint del any. No y ha festa ni dejuni.
- 6 Haddar és lo sizè mes del any. E a XIII dies del dit mes és lo dejuni⁵ de Ester.⁶ E a XV dies del dit mes és Purim.⁷ En lo dia e nit de Purim se lig lo libre de Ester, e tots los de Ysrael són tenguts hoyr-lo e donar almoynes, e en aquell dia ffer festa e ffer men-

1. Al marge esquerre: Ffest[e]s VIII.

2. En aquest full trobem escrit sempre Zanucha, mot que després apareix corregit.

3. Ací la u apareix escrita clarament n.

4. Al marge manca el reclam «Dejuni 1».

5. Al marge dret: Dejuni 1.

6. Estes a l'original.

7. Al marge dret: Festa 1.

no en la orano de la deli
raro que de nre conyor
deu se obrenagria laquel
in pena. Estez

Misa es lo mes core
del any cab dies de
dit mes es la pasqua de
pascas mes de la delina
no de Egipte e dina bn
dies Log y primers elos
dos dezes son dies de
sepa de gualer

Pluar es lo mes bn del
any en lo dit mes no ha
delin ni sepa

Curon es lo bn mes
del any cab dies de
dit mes es pasqua de

2

Cenad que vol dir Set
sermones e entat dia
perit dada por nostre ffa
senyor deu la ley e en la
dina pasqua de Cenad
e de pascas e de si quod
lo poble se conis ofama
no de la ley en ten
turs onar ala casa
dina after presens
e parifins en lorch de
quels los panyes tenen
ordenat quib digien
les oracions vna
mes e plomades se
conis toide de rastur
dia. e ffa

10 E annus es lomes x
del any cab dies de
xvi del any de sepa
e de pasqua

ció en la oració de la deliuració que de nostre senyor Déu se obtengué,¹ la qual inpetrà Ester.

- 7 Nisan és lo mes setè del any. E a XV dies del dit mes és la Pasqua de Pésach, ço és, de la delliuració de Egipte, e dura VIII dies.² Los II primers e los dos derrés són dies de ffest[e]s de guardar.

- 8 Yhiar és lo mes VIIIe del any. En lo dit mes no y ha dejuni ni festa.

- 9 Civan és lo VIIIe mes del any. E a VI dies del dit mes és Pasqua de // Cevaod, que vol dir Set Setmanes, e en tal dia fonch dada per nostre senyor Déu la Ley.³ E en la dita Pasqua de Cevaod e de Pésach e de Suquod,⁴ lo poble, segons ordenació de la Ley, eren tenguts anar a la Casa Santa a ffer presents e sacrificis, en loch dels quals los savis tenen ordenat que.s diguen les oracions cotidianes e per jornades, segons l'orde de cascun dia e festa.

- 10 Tammús és lo mes X^e del any. E a XVII dies és dejuni del segon setje de Jerusalem.⁵

1. obtengue, *corregit sobre obtengua.*

2. Al marge esquerre: Pésach. Ffest[e]s IIIIe.

3. Al marge dret: Festa 1.

4. Entre les festes del primer mes, l'autor del calendari ha oblidat indicar que la festa de les Cabanyelles té, en hebreu, el nom Succot.

5. Al marge esquerre: XVII; al marge dret: Dejuni 1.

11
Dejuny // Van es lo mes xi del any
 cabny dies del dit mes es
 dejuni ffort en lo qual dia
 fouch presa dos veguades
 la casa santa En lo dit dia
 los ebreus no van calsar
 ni menjen carn ni beuen
 vi E ultra les oracions or
 denades se ligen les lla
 mentacions de Geremies
 e tot lo libre de Job costu
 me seure en terra en
 les sinagogues
 Elul es lo xii mes del
 any no ha festa ni dejuni

Rubrica del present
 libre En quines cartes
 son les oracions

Oracio per entrar en casa
 de oracio en cartes 17

Oracions que s deuen
 dir ans de exir lo sol 18

Oracio de cotidia de mati
 en cartes 25

Oracio de vespres de cotidia
 en cartes 89

Oracio de nit de cotidia
 en cartes 94

Oracio de disapte entrant
 en la nit que es divendres en cartes 99

VI
 11 Hav es lo mes XIe del any. E a VIII dies del dit mes es
 dejuni ffort,¹ en lo qual dia fouch presa dos veguades la Casa
 Santa. En lo dit dia los ebreus no van calsats, ni menjen carn
 ni beuen vi, e ultra les oracions ordenades se ligen les Llamen-
 tacions de Geremies e tot lo libre de Job, e costumen seure en terra
 en les sinagogues.

[12] Elul es lo XII mes del any. No ha festa ni dejuni. //

Rubrica del present libre, en quines cartes son les oracions.

Oracio per entrar en casa de oracio	en cartes 17
Oracions que s deuen dir ans de exir lo sol	en cartes 18
Oracio de cotidia de mati	en cartes 25
Oracio de vespres de cotidia	en cartes 89
Oracio de nit de cotidia	en cartes 94
Oracio de disapte entrant en la nit que es divendres	en cartes 99

1. Al marge esquerre: Dejuny 1.

102	Oratio de disapte de matí en
132	Oratio de vespres de disapte en
136	Oratio de la nit que hix lo disapte en
139	Oratio de nit de cap de mes en si ve en cotidia
141	Oratio de matí de cap de mes en si ve en cotidia
150	Oratio de vespres de cap de mes si ve en cotidia
151	Oratio de la nit de cap de mes si ve en disapte en

151	Oratio de cap de mes de matí si ve en disapte en
154	Oratio de vespres de cap de mes si ve en disapte en
154	Oratio de la nit de Hanucha en
156	Oratio de Hanucha de matí en
158	Oratio de vespre de Hanucha en
159	Oratio de la nit que entra Hanucha si ve en cap de mes en
159	Oratio de matí de Hanucha si ve en cap de mes en

VII

Oració de disapte de matí	en cartes 102
Oració de vespres de disapte	en cartes 132
Oració de la nit que hix disapte	en cartes 136
Oració de nit de cap de mes, si ve en cotidia ¹	en cartes 139
Oració de matí de cap de mes, si ve en cotidia	en cartes 141
Oració de vespres de cap de mes, si ve en cotidia	[en] cartes 150
Oració de la nit de cap de mes, si ve en disapte	en cartes 151 //
Oració de cap de mes de matí, si ve en disapte	en cartes 151
Oració de vespres de cap de mes, si ve en disapte	[en] cartes 154
Oració de la nit de Hanuchà ²	en cartes 154
Oració de Hanuchà de matí	en cartes 156
Oració de vespre de Hanuchà	en cartes 158
Oració de la nit que entra Hanuchà, si ve en cap de mes	en cartes 159
Oració de matí de Hanuchà, si ve en cap de mes	en cartes 159

1. L'incis si ve en cotidia, tant en aquesta rubrica com a la següent, fou afegit després d'haver escrit en cartes.
2. La primera lletra de Hanucha ha estat raspada i corregida a totes les rubriques.

160	Oratio de vespres de Hanuchà si ve en cap de mes	Oratio de la nit de purim en cap	164
161	Oratio de nit de Hanuchà si ve en principi de mes e que sia disapte en cap	Oratio de matí de purim en cap	168
161	Oratio de matí de Hanuchà si ve en cap de mes e que sia disapte a cap	Oratio de vespres de purim en cartes	171
162	Oratio de vespres de Hanuchà si ve en cap de mes e que sia disapte en cap	Oratio de la nit que hix purim en cap	172
163	Oratio de nit de Hanuchà si ve en cap de mes e que hix que en disapte a cap	Oratio de la nit en que entra qualcevol de les tres Pasques en cap	172
		Oratio de matí de qualcevol de les tres Pasques en cap	175
		Oratio de vespres de qualcevol de les tres Pasques en cap	181

VIII

Oració de vespres de Hanuchà, si ve en cap de mes	a cartes 160
Oració de nit de Hanuchà, si ve en principi de mes e que sia disapte	en cartes 161
Oració de matí de Hanuchà, si ve en cap de mes e que sia disapte	a cartes 161
Oració de vespres de Hanuchà, si ve en cap de mes e que sia disapte	en cartes 162
Oració de nit de Hanuchà, si ve en cap de mes e disapte e que hixque en disapte	a cartes 163 //
Oració de la nit de Purim	en cartes 164
Oració de matí de Purim	en cartes 168
Oració de vespres de Purim	en cartes 171
Oració de la nit que hix Purim	en cartes 171 ¹
Oració de la nit en què entra qualcevol de les tres Pasques	en cartes 172
Oració de matí de qualcevol de les tres Pasques	a cartes 175
Oració de vespres de qualcevol de les tres Pasques	en cartes 181

1. El manuscrit porta 172, però ha de dir 171.

182	Oratio de la nit de qual se vol de les tres pasques dels dies que no son festa enny	Oratio de man de cap de any enny	192
182	Oratio de mati de qual se vol de les pasques dels dies que no son festa enny	Oratio de vespres de cap de any enny	209
183	Oratio de vespres de qual se vol de les tres pasques dels dies que no son festa	Oratio de la nit del de juny mayor enny	209
183	Oratio de la nit de qual se vol de les tres pasques dels dies que no son festa a r	Oratio de man del de juny mayor enny	217
184	Oratio de la nit de cap de any enny	Oratio de les vespres del de juny mayor enny	220
		Oratio del de juny ma yor que s deu dir axi com se vol pondre lo sol enny	220

Oració de la nit de qualcevol de les tres Pasquies, dels dies que no són festa	en cartes 182
Oració de mati de qualsevol de les Pasquies, dels dies que no són festa	en cartes 182
Oració de vespres de qualcevol de les tres Pasquies, dels dies que no són festa	[en] cartes 183
Oració de la nit de qualsevol de les tres Pasquies, dels dies que no són festa	a cartes 183
Oració de la nit de Cap d'any	en cartes 184 //
Oració de mati de Cap de any	en cartes 192
Oració de vespres de Cap de any	en cartes 209
Oració de la nit del Dejuni mayor	en cartes 209
Oració de mati del Dejuni mayor	en cartes 217
Oració de les vespres del Dejuni mayor	en cartes 220
Oració del Dejuni mayor que s deu dir axí com se vol pondre lo sol	en cartes 220

226	Benedicció al seure de taula enrotunda en rda	Benedicció de qual sol de les pasques e altres festes al llevar de taula en rda	231
228	Benedicció al llevar de taula enrotunda en rda	Pittum aquettoret que val contra pestilència en rda	235
226	Benedicció del disapte al seure de taula en rda	Els xiii articles de la Ley de escriptura en rda	243
228	Benedicció del disapte al llevar de taula en rda		
233	Benedicció de la nit en que hix lo disapte en rda		
227	Benedicció de qual sol posqua e altres festes al seure en taula en rda		

Benedicció al seure de taula en cotidià	en cartes 226
Benedicció al llevar de taula en cotidià	en cartes 228
Benedicció del disapte al seure de taula	en cartes 226
Benedicció del disapte al llevar de taula	en cartes 228
Benedicció de la nit en què hix lo disapte	en cartes 233 ¹
Benedicció de qualsevol Pasqua e altres festes al seure en taula	en cartes 227 //
Benedicció de qualsevol ² de les Pasques e altres festes al llevar de taula	en cartes 231
Pittum aquettoret que val contra pestilència	en cartes 235
Els XIII articles de la Ley de Escripura	en cartes 243

D'acord amb el material amb què es clou el còdex, manquen quatre rubriques que diguin:

Los set manaments de la Ley de Natura	en cartes 245
Los deu manaments de la Ley de Escripura	en cartes 246
Oració ordenada de dir exint de qualsevol ciutat, vila, loch o part	en cartes 247
Oració ordenada de dir entrant en qualsevol ciutat o loch	en cartes 247

1. El número 233 és repetit al marge dret, sense requadre.
2. Escrit qualsevol.

Orano ordenada de dir
entrant en casa de
orano

Ab ajuda del temeros de la
hors escriure retgla de ora
non. Quant són bones les
tues tendes Jaacou, e els
teus tabernacles. Yo ab
multitud de ta bondat en
trare en la tua Santa sa
a. A. humiliareme en lo
palau de la tua sanctedat
e loare ton nom sobre la
tua bondat e sobre la
tua veritat car engranehit
és sobre tot lo
teu nom. Veniu e hu
miliarem e beneyrem

XVII

Oració ordenada de dir entrant en casa de oració.

Ab l'ajuda del temeros de la hors escriure retgla de oracions.

Quant són bones les teues tendes Jaacou, e els teus tabernacles Ysrael. Yo ab multitud de ta bondat entraré en la tua santa casa, Adonay, e humiliar m'é en lo palau de la tua sanctedat. E loaré ton Nom sobre la tua bondat e sobre la tua veritat, car engranehit és sobre tot lo teu Nom. Veniu e humiliarem e beneyrem

Els folis 11-16 estan numerats, però són en blanc.

1. Els dos punts dins la A majúscula volen assenyalar que no és la inicial o sigla d'Adonay.

davant T. A. N. fahedor que
 en la tua ma / es scodrinament
 de terra / e fortaleza de mun-
 tanyes ell / que ell ho feu
 e el sech ses mas o criaren
 Que en sa ma es anima
 de tot viu / e esperit de tota
 carn de home Qui no
 tembra a tu R. de les
 gentes que a tu per-
 tany. Que en tots los
 savis de les gentes ne
 en tot lo Regne no y
 ha tal com Tu. En A.
 Gran T. e gran ton
 Nom en barragania
 E yo la mia oio donar T.
 present

A. en ora de voluntat. A.
 en moltitut de ta bondat res-
 pon a mi ab veritat de la tua
 salvacio E yo cantare per lo
 mati la tua merce Car fu-
 hist enpara a mi e mon re-
 fugi en dia de angustia
 A. per lo mati hoyras la
 mia veu / per lo mati cla-
 mare e arrearé a tu e espe-
 rare a tu

Les tres oracions següents
 se deuen dir ans del sol
 exit en cert temps del
 any / per XXXX dies e co-
 mença la oio primera

davant Tu, Adonay, nostre fahedor, que en la tua mà és scodrinament de terra e fortaleza de muntanyes Ell, que Ell ho feu e el sech ses mans o criaren, que en sa mà és ànima de tot viu e esperit de tota carn de home. Qui no tembrà a Tu, Rey de les gentes? Que a Tu pertany, que en tots los savis de les gentes ne en tot lo regne no y ha tal com Tu, Adonay. Gran Tu e gran ton Nom en barragania, e yo present¹ la mia oració davant Tu, // Adonay, en ora de voluntat. Adonay, en moltitut de ta bondat respon a mi ab veritat de la tua salvació. E yo cantaré per lo mati la tua mercè, car fuhist enpara a mi e mon refugi en dia de angústia. Adonay, per lo mati hoyràs la mia veu, per lo mati clamaré e arrearé² a Tu e esperaré a Tu.

Les tres oracions següents se deuen dir ans del sol exit, en cert temps del any, per XXXX dies. E comença la oració primera.

1. Afegit al marge inferior.

2. Sembla una mala lectura de cercaré.

Hoyes la mia veu el que
 hoy les veg. e el. D. que re
 cebd les oracions / e el fahent
 sensse ffi grandeses / e ma
 ravelles / e el temeros de
 obres / e el savi / e el ferm
 / e el poderos / e el piadors
 / e el bo / e el bo / e el multi
 pliant perdonances El
 que respongue a abraham
 e a ysach / e a Y. en com
 plir totes lurs demandes
 E el responen en Egipte
 a son poble / e tragie a ells /
 a franqueza / de treballs / e
 el responen en la mar
 roja e fien passar a ells

e a fonzà lurs enemichs
 en les profundines / e el res
 ponent en lo munt de Sinay
 a Moise / e ablixist a ell
 en la tua bondat en les
 redempcions E el responet
 a Josue / e a Eli / e tant be
 a Anna en son preguar
 el responen a Samuel
 en les salvacions / e el res
 ponent sobre instrument
 de cantars / e el responen
 a Salomo gran / de paus
 e tant be a David que
 cantà a Tu en los graons
 e el responet a Elies en
 lo carmel e foch devallà

XVIII°

Hoyes la mia veu el que hous les veus, e el Déu que reeb les oracions, e el fahent sensse¹ ffi grandeses, e maravelles, e el temeros de obres, e el savi, e el ferm, e el poderos, e el piadors, e el bo, e el bo, e el multiplicant perdonances. El que respongué a Abraham e a Ysach e a Ysrael en complir totes lurs demandes. E el responen en Egipte a son poble, e tragué a ells a franqueza, de treballs. E el responen en la mar Roja e féu passar a ells // e a fonzà lurs enemichs en les profundines. E el responen en lo munt de Sinay a Mosé, e ablixist a ell en la tua bondat en les redempcions. E el responen a Josué e a Eli e tant bé a Anna en son preguar. E el responen a Samuel en les salvacions. E el responen sobre instrument de cantars. E el responen a Salomó, gran de paus, e tant bé a David que cantà a Tu en los graons. E el responen a Elies en lo mont de² Carmel e foch devallà

1. La segona s és afegida amb la tinta pròpia de les correccions.
 2. mont de afegit al marge.

crema els sacrificis. El
responet ab salvacio a Elzeu
e a Ezquia responet a
ells en los exalçaments. El
responet en lo fons de la
mar a Jonàs e traghe
a ell al lum de scuredat. E
el responet a Ananias
e a Azarias e a Miziael
en scapament de maravelles.
El responet a Daniel en
ses pietats e l'angel scapa
a ell. El responet a Mor
dohay e a Ester e trastor
nist lurs tristors en ale
gries. El responet ab
ajuda a Esdras e als as
monim responet a ells

en les hosts. El responet en
los navilis de la mar en lurs
tempestes. El responet als
aflegits en lurs malalties.
El responet a tot mesqui e
desitjos. El responet a tot
ridant e apellant a tots a
quells qui venen davant tu
per suplicar. Respon al
mesqui humil més q tots
los humils e perdona son
peccat/zebeint les oran
cions e alongua ara per les
tues pietats els seus anys
e mana totes mes deman
des per a complir e sien
comptades mes oracions
a sa fumeria davant tu

xx

e cremà els sacrificis. E el responet ab salvació a Elizeu e a Ezquia, responet a ells en los exalçaments. E el responet en lo fons de la mar a Jonàs e tragué a ell a lum de scuredat. E el responet a Ananias e a Azarias e a Miziael en scapament de maravelles. E el responet a Daniel en ses pietats e l'àngel scapà a ell. E el responet a Mordohay¹ e a Ester e trastornist² lurs tristors en alegries. E el responet ab ajuda a Esdràs e als asmonim, responet³ a ells // en les hosts. El responet en los navilis de la mar en lurs tempestes. El responet als aflegits en lurs malalties. El responet a tot mesquí e desitjós.⁴ El responet a tot cridant e apellant a tots aquells qui vénen davant Tu per suplicar. Respon al mesquí humil més que tots los humils, e perdona son peccat, reebent les oracions, e alongua ara per les tues pietats els seus anys, e mana totes mes demandes per acomplir, e sien comptades mes oracions a sa fumeria davant Tu

1. Abans de la correcció sembla que es llegia Mordozay.
2. Corregit.
3. responet al manuscrit.
4. Corregit.

com sacrifici e alçacions. El
deu reebent les oracions
ojes la mia veu / tu qui est
hoyint les veus

finia la primera oracio
comenca la segona

Mon deu non jutges com
les mies obres / no mesurs mo
si com la mia obra ab la
tua pietat gualardona so
bre mi e viure Supliche
no retribuexques a mi mos
demerits. L'erguyll de la
mia anima a tu humili
are / e squinçare ab la mia
dolor lo meu cor / e no mo
manto. De laors de cor

yo estant e congoxant
per la mia error / e multu
tit de les mies maleses e
folia Torbat de tristor
e sence vi com no res / el
meu pas / de tes vies de
cantar el meu peu ab
que respondre e hon yre
per haver ajuda. En dia
de juhi a qui fugire / e qui
sera per mi. Les mies su
perbies son en contra la
mia fas / de meus huylls
e el meu peccat en dret
de mi e prop de mi. Si
els meus peccats sentien
mos vehins fugirien
de mon terme / e endureyt

xxi

com sacrifici e alçacions. El Déu reebent les oracions, ojes la mia veu,
Tu qui est hoyint les veus.

Fina la primera oració. Comença la segona.

Mon Déu, non jutges com les mies obres, no mesurs mon si com
la mia obra, ab la tua pietat gualardona sobre mi e viuré. Supliche-
te no retribuexques a mi mos demèrits. L'erguyll de la mia ànima a Tu
humiliaré, e squinçaré ab la mia dolor lo meu cor e no mon manto. De
laors de cor // yo estant e congoxant per la mia error e multitut de
les mies maleses e folia. Torbat de tristor e sence vi com no res,¹ el
meu pas de tes vies decanta el meu peu. Ab què respondré e hon yré
per haver ajuda? En dia de juhi, a qui fugiré, e qui serà per mi? Les
mies supèrbies són en contra la mia fas e ls meus huylls, e el meu
peccat endret de mi e prop de mi. Si els meus peccats sentien mos
vehins, fugirien de mon terme. Endureyt

1. El passatge sembla corromput, com tants d'altres.

de cor e porfidios e re cor
 quat el meu cor en mi
 sobre tot peccat jutjant
 conegui aells en son pu
 jar sobre mon cor. Viu
 aells sobre la mia dreta
 e sobre la mia sinestra
 com a palla empenya yo en
 pès e conseguist / e no
 ceça la mia maleza / a
 tu mos huylls ab les
 mies pregaries. A en
 mon sospirar ojes la
 mia pregaria / e la mia
 veu donatiu de la mia
 part e fort de la mia for
 taleza e de la mia volentat

e la mia confiança / tant
 bé la mia força e el meu
 sforç menem ara la via
 dreta davant tu / e adrece
 la mia via perdona el
 meu deute adreçant mon
 cor. Car he errat com a
 pastor foyll. Respon
 al meu gemech / en mon
 tocar les tues portes.
 Vejes mon creador / gua
 reix la mia plagua e la
 mia dolor. Rehem a mi
 de mon peccat fort del
 meu erguyll la mia for
 taleza e mon cativeri / e
 la mia força la mia

XXII

de cor e porfidios e recerquat el meu cor en mi sobre tot peccat. Jutjant conegui a ells en son pujar sobre mon cor. Viu a ells sobre la mia dreta e sobre la mia sinestra. Com a palla empenya yo enpès, e conseguist, e no ceça la mia maleza. A Tu mos huylls ab les mies pregaries. Adonay, en mon sospirar ojes la mia pregaria e la mia veu, donatiu de la mia part e fort de la mia fortaleza e de la mia volentat // e la mia confiança. Tant bé la mia força e el meu sforç, mene'm ara la via dreta davant Tu e adrece la mia via. Perdona el meu deute¹ adreçant mon cor, car he errat com a pastor foyll. Respon al meu gemech en mon tocar les tues portes. Vejes, mon creador, guareix la mia plagua e la mia dolor. Rehem a mi de mon peccat fort, del meu erguyll, la mia fortaleza e mon cativeri, e la mia força, la mia

1. Corregit sobre dentre.

fortaleza goyg de mon
cor en fle mi en lo meu
sospirar cl a mia lagrima
cl a mia dolor com ne gre
vaig Inclinat sens forca
la tua perdonança dema
ne Veles car la tua re
membrança deu en mon
cor en la mia pensa en
lo dia en la nit Respon
me ara e a voluntat
de veritat e plana ati
el present de la mia laor
mene'm els dies de la me
sura de iro temps e pastu
ren en los dies de mon
setgle e de la mia priuacio
en la ora que faras venir

les tues criatures en juhi
nom jutges segons
la mia obra

Fina la segona oracio
E comença la Tercera

A. envers tu mon desig
encara que no ho digua per
mos labis la tua volentat
demane en hun punt en
cas que m agues a finir e
fos venguda la mia demanda
acomana're el romanent
del meu spirit en la tua
ma e dormiré e asaborara el
meu sony En partir de tu
A. so mort en vida e acost
tant me ati so viu en la
mia mort empero no se

XXIII

fortaleza, goyg de mon cor. Enfre mi en lo meu sospirar e la mia làgrima e la mia dolor. Com negre vaig inclinat, sens força. La tua perdonança demane. Vejes, car la tua remembrança, Déu, en mon cor, en la mia pensa, en lo dia e en la nit. Respon-me ara e avolunta'm, Déu de veritat, e plàcia a Tu el present de la mia laor. Mene'm els dies de la mesura de mon temps, e pasture'm en los dies de mon setgle e de la mia privació. En la ora que faràs venir // les tues criatures en juhi, mon Déu, no m jutges segons la mia obra.

Fina la segona oració, e comença la tercera.

Adonay, envers Tu mon desig encara que no ho digua per mos labis. La tua volentat demane en hun punt. En cas que m agues a finir e fos venguda la mia demanda, acomanaré el romanent del meu spirit en la tua mà e dormiré e asaborarà el meu sony. En partir de Tu, Adonay, so mort en vida, e acostant-me a Tu so viu en la mia mort. Emperò no sé

ab que Junppare e quin sera
el meu servir e la mia ley. Les
tues vies me ffe saber/ e ffe
tornar de preso/ e de Ignora
cia el meu tornament e
mostren' mentre que en
mi ha poder a fugir e no
menyspreu el meu afle
giment abans del dia
sdevenidor per carrech
e el dia que passara e
trentar' me a mon despit
e menlara els meus ossos
arna/ e cansar' son de sos
tenir a mi e mourer' al
loch que's mogueren mos
pares en loch de la lur
posada sera la mia po

sada. Com pelegri abitador
so sobre la terra empero el
ventre d'ella es la mia he
retat. Les mies joventuts
fins assí an ffe a lur vo
luntat/ e quant fare yo
tant be la mia casa? El
mon ha mes en mon cor
privar de cerquar la mia
ffi. Serviré al meu cre
dor apartant el meu a
petit al serviment de la
mia voluntat. Com ser
care grau de altitut e
demà sera el verme mon
germa. E com sera plaent
en dia de be el meu cor?
No sé si sera plaent la

xxiii^o

ab què inticiparé e quin serà el meu servir e la mia ley. Les tues vies me ffe saber, e ffe tornar de preso e de ignorància el meu tornament, e mostre'm, mentre que en mi ha poder, a fugir, e no menyspreus el meu aflegiment abans del dia sdevenidor per càrrech e el dia que passarà, e trencar m'é a mon despit, e menjarà els meus ossos arna, e cansar s'an de sostenir a mi, e mouré'm al loch que's mogueren mos pares; en loch de la lur posada serà la mia po- // sada. Com pelegri abitador so sobre la terra, empero el ventre d'ella és la mia heretat. Les mies joventuts fins assí an ffe a lur voluntat, e quant faré yo tant bé la mia casa? El món ha més en mon cor privar de cerquar la mia ffi. Serviré al meu creador¹ apartant el meu apetit al serviment de la mia voluntat. Com sercaré grau de altitut e demà serà el verme mon germà? E com serà plaent en dia de bé el meu cor? No sé si serà plaent <la>

1. Sembla errada per creador.

la mia derreria e els dies
e les nits són fermances
per adegastar la mia
persona fins a la mia
vellea / e al vent sera
escampada la mia mi
tat / e al pols faran tor
nar l'altra mitat. E que
dire la mia voluntat
me aconseguí. E com
a enemiga de la mia jo
ventut. Ans a la mia
vellesa. Donchs que res
ta a mi del temps sinó
la tua voluntat. E si
tu. A. no eres en la
mia part quina seria
la mia part. Yo de

benifet so despullat he
nuu. En la tua pietat
tant sols està la mia cu
bertura. Donchs que a
l'arguare de parlar / e que
de manare. A. debes tu
és tot mon dezig.

*Finen les tres oracions
ordenades de dir
ans del sol exit.*

*Comença la oració co
tidiana dels sis dies
de la setmana.*

*B. G. A. N. D. R. del segle
que santifica a nos en
sos manaments e mana*

XXV

la mia derreria e els dies e les nits són fermances per a degastar la mia persona fins a la mia vellea. E al vent serà escampada la mia mitat, e al pols faran tornar l'altra mitat. E què diré? La mia voluntat me aconseguí e com a enemiga de la mia joventut fins a la mia vellesa. Donchs, què resta a mi del temps sinó la tua voluntat? E si Tu, Adonay, no eres en la mia part, quina seria la mia part? Yo de // benifet so despullat he nuu. En la tua pietat tant sols està la mia cobertura. Donchs, què alargaré de parlar, e què demanaré? Adonay, devés Tu és tot mon dezig.

Finen les tres oracions ordenades de dir ans del sol exit.

Comença la oració cotidiana dels sis dies de la setmana.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que santifiqua¹ a nós en sos manaments e manà

1. El canvi de segona i tercera persona és usual a les pregàries jueves. Ací, tanmateix, les formes verbals de tercera persona han estat corregides.

anos sobre el lavar de les
mans

B·E·A·N·D·R. del setgle que
crehà l'om ab saviesa crehà
en ell fforats forats tog tog
descubert Sabut es davant
lo siti de la tua honor que
se tapava hu d'ells ho si
se obria hu d'ells nos po
ria sostenir solament ora
una B·E·A· metje de tota
carn maravellos per ffer

Mon D. aia que donist
en mi munda. E la crehst
E la spirist. E la formist
en mi. E la guardes en
mi. E est aparellat a
tolre la de mi e en tornar

la en mi per temps sdevenidor
Sempre que la
aia es en mi atorch yo
davant tu. A que est mo
deu. E de totes les obres
e de totes les animes
B·E·A· el tornant aies
en corsos¹ morts

B·E·A·N·D·R. del set
gle que donist al gall en
enteniment per entendre
entre dia e nit

B·E·A·N·D·R. del
setgle inlluminant los
sechs

B·E·A·N·D·R. del setgle
soltant los encarats²

XXVI

a nós sobre el lavar de les mans.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que crehà l'om ab saviesa e crehà en ell fforats forats, tous tous. Descubert, sabut és davant lo siti de la tua honor que si s tapava hu d'ells, ho si se obria hu d'ells no s poria sostenir solament ora una. Beneyt Tu, Adonay, metje de tota carn, maravellós per ffer.

Mon Déu, ànima que donist en mi munda. Tu la crehist, Tu la spirist, Tu la formist en mi, Tu la guardes en mi e Tu est aparellat a tolre-la de mi e en tornar // la en mi per temps sdevenidor. Sempre que la ànima és en mi atorch yo davant Tu, Adonay, que est mon Déu, Senyor de totes les obres e Senyor de totes les ànimes. Beneyt Tu, Adonay, el tornant ànimes en corsos¹ morts.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que donist² al gall enteniment per entendre entre dia e nit.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, inlluminant los sechs.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, soltant los encarats.

1. Abans de la correcció deia corsors.

2. A partir d'ací les formes verbals ja no foren corregides, com correspondria, en tercera persona.

B·T·A·N·D·R del ser
gle vestint els nuus
B·T·A·N·D·R del sergle
alçant els baxos
B·T·A·N·D·R del sergle
qui stenguist la terra so
bre les aygües
B·T·A·N·D·R del sergle
dreçant els inclinats
B·T·A·N·D·R del sergle
endreçant passos de baró
B·T·A·N·D·R del ser
gle senyhint Y·ab barrania
B·T·A·N·D·R del ser
gle coronant Y·ab fer
mosura

B·T·A·N·D·R del ser
gle que nom minva de
nos mesters alguna cosa
B·T·A·N·D·R del sergle
que nom faist seruent
B·T·A·N·D·R del sergle
que nom faist dona
B·T·A·N·D·R del sergle
que nom faist ydolatre
B·T·A·N·D·R del sergle
quem fahist passar parets
de sony dels meus huylls
e adormiment de les mies
palpelles
Sia voluntat donar
Amo·D·e·D· dels meus pa
res quem avelhes en la

XXVII

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, vestint els nuus.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, alçant els baxos.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, qui stenguist la terra sobre les aygües.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, dreçant els inclinats.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, endreçant passos de baró.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, senyhint Ysrael ab barrania.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, coronant Ysrael ab fermosura. //

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que no.m minvà¹ de mos mesters alguna cosa.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que no.m faist seruent.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que no.m faist dona.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que no.m faist ydolatre.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, quem fahist passar parets de sony dels meus huylls e adormiment de les mies palpelles.

Sia voluntat davant Tu, Adonay mon Déu e Déu dels meus pares, quem avelhes en la

1. Ací apareix, com per excepció, la tercera persona original.

Santa
 tua ley hem ajusta en
 les teus manaments/enom
 adugues en manera de
 peccar/ne en via de passar
 tes manaments ne a cas
 de ensaig ne a manera
 de menyspreu/lynyem
 de voluntat mala e
 refermem en voluntat
 bona e donam grana e
 misericordia e pietat da
 vant tos huylls/e en
 huylls de tots quants
 me veuran/gualardo
 nem de misericordies
 bones. B. D. A. gualar
 donant misericordies bo
 nes a son poble. P.
 Sia voluntat d'amar

D. A. nro. d. e d. dels meys
 pares quem escape huy
 e en tot dia de fort de fas
 e de forts de fas/de home
 mal/e de companya mal
 e de encontre mal/e de huy
 mal/e de Juhí mal/e de
 Senyor de Juhí dur/e en
 tre aquell que és fiyll de
 berit e entre aquell que
 no és fiyll de berit. P. D.
 A. n. d. R. del setgle que
 santificast a nos en tes
 manaments/e manist a
 nos sobre paraules de la
 tua sancta ley/ Hasa
 boreja ara. A. nostre deu
 a les paraules de la tua
 ley/en nostra bocha/e

XXVIII

tua santa ¹ Ley hem ajusta en los teus manaments, e no m adugues en
 manera de peccar, ne en via de passar tos manaments, ne a cas de
 ensaig, ne a manera de menyspreu. Linye'm ² de voluntat mala, e refer
 me'm en voluntat bona, e dona'm gràcia e misericòrdia e pietat davant
 tos huylls e en huylls de tots quants me veuran. Gualardone'm de
 misericòrdies bones. Beneyt Tu, Adonay, gualardonant misericòrdies
 bones a son poble Ysrael.

Sia voluntat davant // Tu, Adonay mon Déu e Déu dels meus pares,
 quem escaps huy e en tot dia de fort de fas e de forts de fas, de home
 mal, e de companyó mal, e de encontre mal, e de huy mal, e de juhí mal,
 e de senyor de juhí dur, entre aquell que és fiyll de berit e entre aquell
 que no és fiyll de berit.³ Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del set
 gle, que santificast a nós en tos manaments e manist a nós sobre
 paraules de la tua sancta Ley. Hasaboreja ara, Adonay nostre Déu, a les
 paraules de la tua Ley en nostra bocha e

1. santa, afegit al marge superior.

2. Al manuscrit linyem.

3. El traductor ha mantingut el mot hebreu berit «aliança», i l'hebraisme entre aquell que és... e entre aquell que no és, que calia haver vertit amb l'expressió catalana «tant si aquell és... com si aquell no és».

en les boques de ton poble
de la casa de Y. e serem tots
nosaltres / e els que exiran
de nosaltres / e els que exiran
de ton poble de la casa de Y.
saben ton nom / e aveant
la tua ley a ton nom B.
E A. aveant ley a ton
poble Y. ab pietats
B. T. A. N. D. R. del set
gle que elegist en nos.
de tots los pobles donat
nos la tua santa Ley
B. E. A. donant ley
E parla A. a Moise dient
parla a Aaron e als fills
dient axi beneyren als
fills de Y. e diras a ells

benesquer el Seny e guar-
te / e esclareixa el Seny ses
pietats a tu / e apiatte al
te. A. ses pietats a tu / e
meta a tu en pau / e metre
mon nom sobre fiylls de
Y. e yols beneyre

E parla A. a Moise dient
mana als fiylls de Y.
e diras a ells Els meus
offeriments del meu pa
la mia aplegacio la odor
de mon recebiment guar-
dareu per presentant a mi
en son temps E diras a
ells aquest es loferiment
que offerreu a A. molts
fiylls de any complits

XXVIII°

en les boques de ton poble de la casa de Ysrael, e serem tots nosaltres e els que exiran de nosaltres e els que exiran de ton poble de la casa de Ysrael sabent ton Nom e aveant la tua Ley a ton Nom. Beneyt Tu, Adonay, aveant Ley a ton poble Ysrael ab pietats.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del setgle, que elegist en nós de tots los pobles, donant a nós la tua santa Ley. Beneyt Tu, Adonay, donant Ley.

E parlà Adonay a Mosé dient: ¹ Parla a Aaron e a sos fills dient: Axi beneyreu als fills de Ysrael, e diràs a ells: // Beneesque't el Senyor e guar-te, e esclareixa el Senyor ses pietats a tu, e apiat-te, alce Adonay ses pietats a tu e meta a tu en pau. E metre mon Nom sobre fiylls de Ysrael e yo ls beneyré.

E parlà Adonay a Mosé dient: ² Mana als fiylls de Ysrael e diràs a ells: Els meus offeriments del meu pa, la mia aplegació, la odor de mon recebiment guardareu per presentar a mi en son temps. E diràs a ells: Aquest és loferiment que offerreu a Adonay: Moltons fiylls de any complits,

1. Al marge: Levítich 6. En realitat són els versets 23-27 del cap. 6 del llibre dels Nombres. On diu el Senyor hauria de dir Adonay.
2. Al marge: Nombres 28. Són els versets 1-8 del cap. 28 del llibre dels Nombres.

dos per cascun dia oferiment
per sempre. El un moltó
faràs per lo maytí. E el mol-
tó segon faràs entre les
vespres. E el delme de me-
sura de semola per cascun
offeriment mesclat en
oli ab lo quart de la me-
sura per cascun moltó
alçament per a tots temps
segons la que fench feta
en lo munt de Sinay per
odor acceptable de oferta
al Senyor. E mesclareu el
quart de la mesura per
trempament ab cervesa
serà temprada a Adonay. E el
moltó segon faràs entre

les vespres axí com el pre-
sent de maytí ab son tem-
prament. E serà feta oferta
odor acceptable a A.

El ves que.s segueix no
fa adiz sino en disapte.
En lo dia del disapte de
moltons d'any complits
edues mesures de semola
en present mesclat en
oli ab son temprament
alçament de disapte en
disapte sobre alçament
cotidià eson temprament.
E plaurà a A. com pre-
sent de juda en yerusala.

dos per cascun dia oferiment per sempre; el un moltó faràs per lo maytí e el moltó segon faràs entre les vespres, e el delme de mesura de semola per cascun offeriment mesclat en oli ab lo quart de la mesura per cascun moltó, alçament per a tots temps segons la que fench feta en lo munt de Sinay per odor acceptable de oferta al Senyor. E mesclareu el quart de la mesura per trempament ab cervesa serà temprada a Adonay. E el moltó segon faràs entre // les vespres axí com el present de maytí ab son temprament, e serà feta oferta odor acceptable a Adonay.

El ves que.s segueix no fa a dir sino en disapte.¹

E en lo dia del disapte dos moltons de any complits e dues mesures de semola en present mesclat en oli ab son temprament, alçament de disapte en disapte sobre alçament cotidià en² son temprament.

E plaurà a Adonay com present de Judà en Yerusala-

1. Són els versets 9-10 del mateix cap. 28 del llibre dels Nombres.

2. Al manuscrit, e.

ym e com dies del setgle e com
els anys antichs. e adure/a
ells en lo munt de la mia san
tedad e alegrare ells en casa
de la mia oracio e lurs al
canons e lurs sacrificis ab
voluntat reebre sobre la
mia ara. En la mia casa
casa de oracio sera apellada
per tots los pobles

En dia de disapte gira
a Confessau a A. Adonay
en son nom en mal

102

102

B. Sia aquell qui mana
e fongh e es per sempre. B.
ell e. B. el qui dix e feu
B. el qui talla e refirma
B. el fahedor del principi

B. el qui piada sobre la terra
B. el qui piada sobre les
criatures. B. aquell qui ret
bon guardó a sos tements
B. aquell qui fa passar la
tinebra e aporta claredat
B. el viu ferm per sempre
B. aquell el qual davant
ell no ha malea ne oblit
ne favor ne pren soborn
nacio. Just es en totes
ses carreres e bo en totes
ses obres B. ell e. B. son
nom e beneyta sa remen
brança per tots temps B.
T. Senyor Rey per Rey el gran
el sanctificat el Pare pi
adors loat en bocha de son
poble afermosigat en

XXXI

ym e com dies del setgle e com els anys antichs. E aduré a ells en lo munt de la mia santedad e alegraré ells en casa de la mia oració e lurs alçacions e lurs sacrificis ab voluntat reebre sobre la mia ara, car la mia casa casa de oració serà apellada per tots los pobles.¹

En dia de disapte gira a Confessau a Adonay, cridau en son Nom en cartes 102.²

Beneyt sia aquell qui manà e fongh e és per sempre. Beneyt Ell e beneyt el qui dix e féu. Beneyt el qui talla e referma. Beneyt el fahedor del principi. // Beneyt el qui piada sobre la terra. Beneyt el qui piada sobre les criatures. Beneyt aquell qui ret bon guardó a sos tements. Beneyt aquell qui fa passar la tinebra e aporta claredat. Beneyt el viu ferm per sempre. Beneyt aquell el qual davant Ell no ha malea, ne oblit, ne favor, ne pren sobornació. Just és en totes ses carreres e bo en totes ses obres. Beneyt Ell e beneyt son Nom, e beneyta sa remenbrança per tots temps. Beneyt Tu, Senyor Rey, per Rey, el gran, el sanctificat, el Pare piadors, loat en bocha de son poble, afermosigat en

1. Aquest darrer fragment és la traducció de Malaquies 3, 4, i Isaïes 56,7.

2. L'oració del foli 102 comença Confessau-vos a Adonay...

lengua de sos bons e de sos
sirvents. E ab cantars de
David ton seruent loar
tem. A. N. D. ab sa laor
e ab son cant. Loar t'e
e engrandir t'e / e engracia
te / e enregnar te. Sancti
ficate beneyre e remem
brare el teu nom. N. R.
N. Sor. Hui. viu per a
sempre. B. T. R. Loat
ab laors

Salm de manifestacio
Cantau a. A. tota la terra
serviu a. A. ab alegrar
nu dquant ell ab cant.
apercebets que A. es. n. d.
ellanos feu d'ell son
nosaltres. Doble e concells

de la sua pastura en tan per
los seus portals ab manifesta
cio e en les siues cortis ab
laors loau a ell / e beneyhiu
lo seu nom que bo es A.
e per sempre la sua mis
ericordia / e de generacio
en generacio es la sua
veritat.

**Salm del dia pri
mer** Ha David del Sor
es la terra e quant es en
ella el mon e els que ella
abiten. Que ell sobre mars
la funda e sobre rius la
prepara. Qui pujara en
lo munt del Sor / e qui sera.

XXXII

lengua de sos bons e de sos sirvents. E ab cantars de David ton seruent loar t'em, Adonay nostre Déu, ab sa laor e ab son cant. Loar t'é, e engrandir t'é, e engraciar t'é, enregnar t'é, sanctificar t'é, beneyré e remembraré el teu Nom. Nostre Rey, nostre Senyor hu, viu per a sempre. Beneyt Tu, Rey, loat ab laors.

Salm de manifestació.¹ Cantau² a Adonay tota la terra, serviu a Adonay ab alegria, veniu davant Ell ab cant. Apercebets que Adonay és nostre Déu. Ell a nós féu e d'Ell som nosaltres, poble e ovelles // de la sua pastura. Entrau per los seus portals ab manifestació e en les siues cortis ab laors. Loau a Ell e beneyhiu lo seu Nom, que bo és Adonay e per sempre la sua misericòrdia, e de generació en generació és la sua veritat.

Salm del dia primer.³

Ha David. Del Senyor és la terra e quant és en ella, el món e els que ella abiten. Que Ell sobre mars la fundà e sobre rius la preparà. ¿Qui pujarà en lo munt del Senyor, e qui serà

1. És el salm 100 del text masorètic.

2. La u final fou corregida sobre n.

3. Al marge esquerre: Digmenje. És el salm 24 del text masorètic.

confirmat en abitanc de la
sua santedad El nedeu de
palmes e pur de cor El qui
no jura a vanitat sa aia
e no jura ab art Pendrà
benedim de part del egi
Justicia del d. de la sua
saluacio Aquesta es ge
neracio dels que lo sregien
requerint les tues fas
Jaacou sempre Alçau
portes vostres caps e alçau
vos portes sempiternes
e entrara el Rey de gloria
Qui es aquest Rey de glo
ria Es A. fort e poderos
el egi fort de batalla Al
çau portes vostres caps
e alçau vos portes sempit

ternes e entrara el h. de la
gloria qui es h. de la gloria
A. Cevaot es el h. de la
gloria sempre

O Salm del dia segon
Cant de psalm per los
fylls de core Gran es
el egi e molt degut de loar
En la Ciutat del nostre d.
es el munt de la sua santedad
ad/noble provincia e
goig de tot lo mon es el
mont de Sion el qual es
als angles de aguilo E
es Ciutat del gran h.
d. esta en sos murs co
neguts de fortaleza Els

XXXIII

confirmat en abitació de la sua santedad? El nèdeu de palmes e pur de cor, el qui no jura a vanitat sa ànima e no jura ab art. Pendrà benedicció de part del Senyor e justícia del Déu de la sua salvació. Aquesta és generació dels que l' serquen requerint les tues fas, Jaacou, sempre. Alçau portes vostres caps, e alçau-vos portes sempiternes, e entrará el Rey de glòria. ¿Qui és aquest Rey de glòria? És Adonay fort e poderós, el Senyor fort de batalla. Alçau portes vostres caps, e alçau-vos portes sempi-² // ternes, e entrará el Rey de la glòria. ¿Qui és Rey de la glòria? Adonay Cevaot és el Rey de la glòria, sempre.

Salm del dia segon.³

Cant de psalm per los fylls de Coré. Gran és el Senyor e molt degut de loar. En la ciutat del nostre Déu és el munt de la sua santedad, noble província e goig de tot lo món és el mont de Sion, el qual és als angles de aguilo e és ciutat del gran Rey. Déu està en sos murs, coneguts de fortaleza. Els

1. quels, al manuscrit.

2. A l'extrem del plec, molt retallades, s'endevinen les síl·labes ternes, reclam per al relligador.

3. Al marge esquerre: Diluns. És el salm 48 del text masorètic.

Reys se ajustaren e ajustats passaren
 passaren. Elle veheren e
 tantost se maravellaren. Fugiren e
 torbats restaren. tremoló los pres allí e dolor
 com la parturint. Ab vent de llevant
 trencà les naus de Tarcís. Com ho
 hoym axí ho vehem, en la ciutat de
 Adonay Cevaot, en la ciutat de Adonay
 nostre Déu. Déu la reparà per sempre.
 Consideram Déu la tua misericòrdia
 enmig del temple teu. Qual és ton
 Nom, Déu, tal és la tua lahor fins als
 estrells de la terra. De justícia és plena
 la tua dreta. Gojarà el mont // de Sion,
 alegrar s'an les filles de Judà per los
 teus juys. Circuy a Sion e rodejau-la,
 comtau les sues torres, posau vostre cor
 al mur, atallalau los seus murons
 perquè ajau què comtar en la última
 generació. Que aquest Déu és nostre
 Déu per sempre jamás; Ell nos
 guiharà per sempre fins a la mort.

de Sion alegrar s'an les
 filles de Judà per los teus
 juys. Circuy a Sion e
 rodejau-la, comtau les su
 es torres, posau vostre cor
 al mur, atallalau los
 seus murons per què ajau
 què comtar en la última
 generació. Que aquest Déu
 és nostre Déu per sempre
 jamás; Ell nos guiharà per
 sempre fins a la mort.

Salm del dia
 Salm a Aqaff.³ Déu està en la
 sinaguogua de aquells que són de
 Déu. Enmig dels déus jutja. ¿Fins a
 quant haveu

XXXIII

reys se ajustaren e ajustats passaren, ells veheren e tantost se mara-
 vellaren, fugiren e torbats restaren, tremoló los pres allí e dolor com
 la parturint. Ab vent de llevant¹ trencà les naus de Tarcís. Com ho hoym
 axí ho vehem, en la ciutat de Adonay Cevaot, en la ciutat de Adonay
 nostre Déu. Déu la reparà per sempre. Consideram Déu la tua miseri-
 còrdia enmig del temple teu. Qual és ton Nom, Déu, tal és la tua lahor
 fins als estrells de la terra. De justícia és plena la tua dreta. Gojarà el
 mont // de Sion, alegrar s'an les filles de Judà per los teus juys. Circuy
 a Sion e rodejau-la, comtau les sues torres, posau vostre cor al mur,
 atallalau los seus murons perquè ajau què comtar en la última gene-
 ració. Que aquest Déu és nostre Déu per sempre jamás; Ell nos guiharà
 per sempre fins a la mort.

Salm del dia terç.²

Salm a Aqaff.³ Déu està en la sinaguogua de aquells que són de
 Déu. Enmig dels déus jutja. ¿Fins a quant haveu

1. La primera l fou afegida pel corrector.
2. Al marge esquerre: Dimarts. És el salm 82 del text masorètic.
3. Al manuscrit manca el diacrític de la c.

a jutjar totz els personis dels
 malvats jutjau per sempre
 jutjau al mesqui e al pobre
 e al orffe al humil e mes
 qui iustificau delliurau
 al pobre mesqui de ma
 dels malvats los delliurau
 No conexen ni entenen
 en tenebra van declinen
 tots los fundaments de la
 terra Yo dire que deus
 sots vos e fills del altis
 me tots vosaltres Per
 ço com a home morrets
 e com hu dels capitans caureu
 Leue't. A jutje
 la terra que tu poseyras
 en totes les nashions

O Salm del dia quart
 D. de venjances es. A.
 O deu de les venjances es
 pira fes-te alt jutje de la
 terra Torna pagua
 sobre els ergulosos fins
 a quant els malvats. A.
 fins a quant els malvats
 goyaran e s'axalçaran
 quans obren iniquitat
 El teu poble Senyor firen
 e la tua possecció afligen
 Viuda e pelegri maten
 e els orfens ffiren. E
 dien no veu. O. niu en
 ten el deu de Jaacou En
 teneu els torbats del
 poble O fols quant

xxxv

a jutjar tort, e les persones dels malvats jutjau per sempre? Jutjau al
 mesquí e al pobre e al orffe, al humil e mesquí justficau, delliurau
 al pobre mesquí, de mà dels malvats los delliurau. No conexen ni en-
 tenen, en tenebra van, declinen tots los fundaments de la terra. Yo diré
 que déus sots vós, e fills del Altisme tots vosaltres. Per ço, com a home
 morrets, e com hu dels capitans caureu. Leve't, Adonay, jutje la terra,
 que Tu poseyràs en totes les nascions.

Salm del dia quart.¹

Déu de venjances és Adonay. O Déu de les venjances, espira, fes-te
 alt, jutje de la terra, torna pagua sobre els ergulosos. ¿Fins a quant els
 malvats, Adonay, fins a quant els ² malvats goyaran e s'axalçaran quants
 obren iniquitat? El teu poble, Senyor, firen, e la tua possecció afligen,
 viuda e pelegri maten e els òrfens ffiren. E dien: No veu Déu ni u entén
 el Déu de Jaacou. Enteneu els torbats del poble. O folls, ¿quant

1. Al marge esquerre: Dimecres. Es el salm 94 del text masorètic.

2. La s fou afegida entre linies.

hauen a entendre El que
planta la orella no yma-
ginau que oïa / El que
cria l'uyll que pot veure
e mirar El que doctri-
na les nascions si deu
rependre El que en-
senya al home saber
El qui sab els pensaments
del home que són nores
Benaventurat és el baró
que pot endormir-se
e de la tua Ley li ensenyas
affi de a ell apartar dels
mals dies ffins que
comedexqua² e cave al
malvat sepulcre Que
no dexara .A. al seu poble
e no desempara la sua

posseio fins que en iusti-
cia se convertexca el juhi
e que a ella se guexquen
tots los rectes de cor Quis
Leuara ab mi ab los mal-
vats e qui estara ab mi
ab los obrant iniquitat
Sinó que .A. és en ajuda
mia poch seria que ab tal-
ladura³ abitàs la mia àia
Si dich Declinat es mon
peu / la tua misericòrdia .A.
me sosté Quants més
pensaments tinch dintre
de mi les tues consolaci-
ons deliten la mia àia
O si se imaginaria que
s'acostaria a tu domini

XXXVI

hauen a entendre? El que plantà la orella, no ymaginau que oïa? E el
que crià l'uyll, que pot veure e mirar? E si el que doctrina les nascions,
si deu rependre, e el que ensenya al home, saber? El Senyor sab els
pensaments del home, que són nores. Benaventurat és el baró que
posas¹ en doctrina, Senyor, e de la tua Ley li ensenyas, a ffi de a ell
apartar dels mals dies ffins que s'comedexqua² e cave al malvat se-
pulcre. Que no dexarà Adonay al seu poble, e no desempara la sua //
posseció, fins que en justícia se convertexca el juhi, e que a ella se-
guexquen tots los rectes de cor. ¿Qui s'levarà ab mi ab los malvats, e
qui estarà ab mi ab los obrant iniquitat? Sinó que Adonay és en ajuda
mia, poch seria que ab talladura³ abitàs la mia àia. Si dich 'Declinat
és mon peu', la tua misericòrdia, Adonay, me sosté. Quants més pensa-
ments tinch dintre de mi, les tues consolacions deliten la mia àia.
O si se imaginaria que s'acostaria a tu domini

1. La darrera s fou afegida entre línies.

2. Aquesta rara forma verbal no té correspondència al text hebreu del salm.

3. L'original devia posar calladura.

Iniquitats ni qui aja per
costum de pensar falcedat.
Ni els que fan un grega
no sobre anima del just
ela sanch del innocent
condampnen. E ffonch
el Seny. mi per fortaleza
Lo meu deu per rocha
de mon abrigh. E volta
sobre ells lur tortura.
En la llur maldad los
talla, tallels el Sen. D.

Salm del dia quint
El vencent sobre l'esturment
a Caff. Cantau a A. que
es nostra fortaleza. Jubila
al D. d. Jacon. Alçau
salm e donau Tambor

Citara saborosa ab viola
Tocau en lo mes trompa
en lo temps del dia de nostra
festa dia sant/que ffur
a V. es Judia del D. de
Jacon. Testimoni en
Josep posà quant hixqué
sobre terra de Egipte len
guatge que no sabia enten
gue/redrí de afany son
muscle. Les sues mans
de cabaços colles passaren
En la angustia cridist
e yot delliuri. Respongist
en lo ocult ab tro. E Jot
apuri sobre les aygues
de baralla. Ojes et meu
poble per testimoni ho

XXXVII

de iniquitats, ni qui aja per costum de pensar falcedat,¹ ni els que fan congregació sobre ànima del just e la sanch del innocent condampnen. E ffonch el Senyor a mi per fortaleza, lo meu Déu per rocha de mon abrigh. E volta sobre ells lur tortura, e en la llur maldad los talla. Talle'ls el Senyor nostre Déu.

*Salm del dia quint.*²

El vencent sobre l'esturment a Caff.³ Cantau a Adonay, que és nostra fortaleza, jubila al Déu de Jaacou. Alçau salm e donau tambor, // citara saborosa ab viola. Tocau en lo mes trompa, en lo temps del dia de nostra festa, dia sant, que ffur a Ysrael és, judici del Déu de Jaacou. Testimoni en Josep posà quant hixqué sobre terra de Egipte, lenguatje que no sabia entengué. Redrí⁴ de afany son muscle, les sues mans de cabaços e olles passaren.⁵ En la angústia cridist e Yot delliuri. Respongist en lo ocult ab tro, e Jot apuri sobre les aygies de baralla. Ojes, el meu poble, per testimoni ho

1. La frase, que correspon al verset 20 del salm, és corrompuda i no fa sentit.

2. Al marge esquerre: Dijous. És el salm 81 del text masorètic.

3. L'original devia posar a Açaff.

4. Sembla que el traductor entenia escriure la primera persona del singular del perfet d'indicatiu del verb «redre».

5. La primera s fou afegida pel corrector.

prench en tu. V. quem
 escoltes. No sia en tu
 deus estrany / ni a deus de
 stranyedat adors. Que
 yo so el Eyr ton. D. que t
 muntí de terra de Egipte
 Exampla ta bocha. Yo
 humplir la he. E no
 hoy mon poble la mia
 veu / ni. V. me volgue
 e criat / en lo pensa
 ment de son cor. que s
 guihe per sos consells
 Que si el meu poble
 me hoyria / e. V. en
 mos camins caminase
 en breu los lurs / e ne
 miche trenaria. Esobre

lurs angustiadors giraria
 la mia ma. Els que mal
 volen al Eyr se neguaren
 Eseria el lur temps per
 sempre. Donals amselar
 let de forment / e de les
 penyes te fartaria de
 mel.

Salm del sizè dia
 El Eyr en regna fortale
 za seny altitut vestí.
 Tant be prepara el món
 com no defallís. Prepa
 rat es el teu domini / e
 desde celles est tu. Al
 çaren los rius la lur
 veu. Eyr alçaren. Los

Divendres

prench en tu, Ysrael, quem escoltes. No sia en tu déus estrany, ni a déus de stranyedat adors. Que Yo so el Senyor ton Déu, que t muntí de terra de Egipte. Exampla ta bocha, Yo humplir la he. E no hoy mon poble la mia veu, ni Ysrael me volgué. E envihi'l en lo pensament¹ de son cor, que s guihe per sos consells. Que si el meu poble me hoyria e Ysrael en mos camins caminasen, en breu los lurs enemichs trenaria, e sobre // lurs angustiadors giraria la mia mà. Els que malvolen al Senyor se neguarien, e seria el lur temps per sempre. Donà'ls a menjar let de forment, e de les penyes te fartaria de mel.

*Salm del sizè dia.*²

El Senyor enregnà, fortaleza seny,³ altitut vestí. Tant bé preparà el món com no defallís. Preparat és el teu domini e des de celles est Tu. Alçaren los rius la lur veu, Senyor, alçaren los [rius]

1. La primera s fou afegida pel corrector.

2. Al marge dret: Divendres. Es el salm 93 del text masorètic.

3. Entengucu, cenyí.

Lur trencament de veus
de moltes aygues forts
ondes de mar. Ffort es
en los cels el egi. Els
teus testaments s'ó molt
feels. Al teu temple per
tant santedad egi per
longitut de larchs dies

O Salm del setè dia
Bo es de confessar al
egi e salms dir al teu
alt nom que's denuncie
en la matinada ta mi
sericòrdia. E la tua ve
ritat en les nits. En
l'orgue de y cordes con
viola en cant de

citola. Alegrist me egi
ab les tues obres, ab les
obres de les tues mans can
taré. O quant són grans
les tues obres egi molt
són profundes los teus pen
saments. El baró torbat non con
ex ni el foyll non enten
aço. Que floreixen els
malvats com a erba, e
floreixen quans obren
iniquitat a fi que's
perden per sempre. E
Tu alt per sempre egi.
Que mira que els teus
enemichs egi los teus
enemichs se perdran se
ran e spargits tots los

lur trencament de veus, de moltes aygues, forts ondes de mar. Ffort és en los cels el Senyor. Els teus testaments són molt feels. Al teu temple pertany santedad, Senyor, per longitut de larchs dies.

Salm del setè dia.¹

Bo és de confessar al Senyor, e salms dir al teu alt Nom. Que's denuncie en la matinada ta misericòrdia, e la tua veritat en les nits. En l'orgue de X cordes e en viola, en cant de // citola. Alegrist-me, Senyor, ab les tues obres, ab les obres de les tues mans cantaré. O quant són grans les tues obres, Senyor, molt són profundes los teus pençaments.² El baró torbat no.u conex, ni el foyll no.u entén açò: que floreixen els malvats com a erba, e floreixen quans obren iniquitat, a fi que's perden per sempre. E Tu alt per sempre, Senyor. Que mira que els teus enemichs, Senyor, los teus enemichs se perdran, seran espargits tots los

1. Al marge esquerre: Disapte. És el salm 92 del text masorètic.

2. Mot afegit al marge per una altra mà.

que obren iniquitat Alast
 om hunicorn el meu corn
 esb enbolt en Oli suau
 Mirara el meu huyll
 en mos enemichs en los
 ques leuen contra mi
 malvats hoyran mes
 orelles El iust com lo
 datiler florira e com el
 cedre que en lo liban flo
 rex Que son plantats
 en lo temple del Senyor
 E en les corts de N. D.
 floriran e en cara re
 novellaran en la velle
 dad Viciosos e verts
 seran a ffi de contar
 que dreturer es el

Senyor El meu fort e que no
 ha en ell iniquitat /

Dit lo Salm segons
 sera el dia o dia pri
 mer o segon o qual
 se vol dels altres di
 es as de dir lo següent

Sia voluntat dañar D.
 A. non gran el barregra
 el fort lo enfortir el esfor
 rat el fortificat en l'exint
 del salm aquest / que axi
 com hohist la oracio da
 quell qui feu oracio dañar
 hi ab aquest Salm axi
 des ma oracio escolta la

xxxx^o

que obren iniquitat. Alcist com hunicorn el meu corn, e so enbolt en oli suau. Mirarà el meu huyll en mos enemichs, en los que.s leven contra mi malvats hoyran mes orelles. El just com lo Liban floreix. Que són plantats en lo temple del Senyor, e en les corts de nostre Déu floriran, e encara renovellaran en la velleddad. Viciosos e verts seran, a ffi de contar que dreturer és el // Senyor e el meu fort, e que no ha en Ell iniquitat.¹

Dit lo salm segons serà el dia, o dia primer, o segon, o qualsevol dels altres dies, as de dir lo següent.

Sia voluntat davant Tu, Adonay, Nom gran, el barreguà, el fort, lo enfortit, el esforçat, el fortificat, en l'exint del salm aquest, que axi com hohist la oració d'aquell qui féu oració davant Tu ab aquest salm, axi ojes ma oració. Escolta <la>

1. Notem que en els dos salms darrers, i sovint als precedents, el nom Adonay ha estat substituït per Senyor.

la mia pregaria en lo dia
aquest

Ara tens de dir hun de
aquests. vii. versos que
se guexen, des lo primer
quant diras lo oratio
del primer dia e lo
segon en lo segon e
axi per orde dels al
tres dies

DIA PRIMER que el
seu signe es lleo e el seu
angel Raphael e la sua
planeta sol

ara tens de dir sia voluntat
en cartes 42 e fins que t
man

grar la retgla
DIA SEGON que el seu
signe es Cancer e el seu
angel Gabriel e la sua
planeta luna

ara tens de dir sia vo
luntat en cartes 42 e fins que t
man

grar la retgla
DIA TERC que el seu
signe es aries e escurpio
el seu angel Sammael
e la sua planeta marc

ara tens de dir sia vo
luntat en cartes 42 e fins que t
man

grar la retgla
DIA QUART que el seu

XXXXI

la mia pregaria en lo dia aquest.

Ara tens de dir hun de aquests VII versos que.s segueixen, ço és,
lo primer quant diràs la¹ oració del primer dia, e lo segon en lo segon,
e axi per orde dels altres dies.

Dia primer, que el seu signe és Lleó, e el seu àngel Raphael, e la
sua planeta Sol.

Ara tens [de] dir Sia voluntat en cartes 42,² e fins que t man //

girar la retgla.
Dia segon, que el seu signe és Càncer, e el seu àngel Gabriel, e la
sua planeta Luna.

Ara tens de dir Sia voluntat en cartes 42, e fins que t man girar la
retgla.

Dia terç, que el seu signe és Àries e Escurpió, el seu àngel Sam-
mael, e la sua planeta Març.

Ara tens de dir³ Sia voluntat en cartes 42, e fins que t man girar
la retgla.

Dia quart, que el seu

1. lo, al manuscrit.

2. Els números d'aquestes rubriques són tots escrits al marge exterior.

3. dia, al manuscrit.

signe es geminis e virgino
e el seu angel Michael e la
sua planeta mercuri.

42 ara tens de dir sia volun-
tat en mi e fins que
m'a girar la retgla

DIA QUINT que el seu
signe es sagitari e peixos
e el seu angel Sadaniel e
la sua planeta iupiter

42 ara tens de dir sia vo-
luntat en mi e fins que
man girar la retgla

DIA SEI que el seu sig-
ne es Tauri e libra e el
seu angel Anael e la sua
planeta venus

ara tens de dir sia vo-
luntat en mi e fins que
m'a girar la retgla 42

DIA SETE que el seu
signe es capicorni acariu
e el seu angel Saniel
e la sua planeta saturnus

Sia voluntat d'amar. T. A.
mod. e. d. dels meus pares
que sia la ora que yo estich
davant. T. per pregar
sobre la mia anima e
sobre les animes de ma
casa e sobre les aïes de ton
poble casa de. P. Ora de
voluntat Ora de pietat

signe és Gèminis e Virguo, e el seu àngel Michael, e la sua planeta Mercuri.

Ara tens de dir Sia voluntat en cartes 42, e fins que. t man girar la retgla.

Dia quint, que el seu signe és Sagitari e Peixos, e el seu àngel Sadaniel, e la sua planeta Jupiter.

Ara tens de dir Sia voluntat en cartes 42, e fins que. t man girar la retgla.

Dia sizè, que el seu signe és Taurus e Libra, e el seu àngel Anael, e la sua planeta Venuus. //

Ara tens de dir Sia voluntat en cartes 42, e fins que. t man girar la retgla.

Dia setè, que el seu signe és Capicorni Acàriuus, el seu àngel Saniel, e la sua planeta Saturnus.

Sia voluntat davant Tu, Adonay mon Déu e Déu dels meus pares, que sia la ora que yo estich davant Tu per pregar sobre la mia ànima e sobre les ànimes de ma casa e sobre les ànimes de ton poble, casa de Ysrael, ora de voluntat, ora de pietat,

Ora de scoltar Ora de entendre
Ora de perdonança e de per
donament e de pèido a tots
nostres peccats a totes nos
tres errós a totes nostres
culpes e a totes nres de fal
limentes Ora de crit a tu
e a mi Respondras Orare
davant tu e reebras ma
oració Manant als teus
àngels els manats sobre
les feynes dels fiylls del
hom que sien ab mi per
ajudar per profitar per
escapar / e dons a mi gra
cia e merce e pietats en
tos huylls e en huylls de
tots aquells que a mi veura

Inclina tots los coratges
dels fiylls del hom al meu
voler vulles sia pocha
ho gran demanda E deue
da tots los pensaments de
mos avorridors e destorba
consell de mos enemichs
e compleix totes les mies
demandes per abe com
es escrit donara a tu com
lo teu cor e tot lo teu con
sell complira Cantarem
en la tua salvació e en lo
nom de Tu Senyor Déu
nostre alçarem penó. Complira
Adonay totes les tues demandes.
Adonay, plàcie't ésser custòdia de ma
bocha en mon parlar / e

xxxviii

ora de scoltar, ora de entendre, ora de perdonança e de perdonament, e de perdó a tots nostres peccats, a totes nostres errós, a totes nostres culpes e a tots nostres defalliments, ora de crit a Tu, e a mi respondràs. Oraré davant Tu e reebràs ma oració, manant als teus àngels, els manats sobre les feynes dels fiylls del hom, que sien ab mi per ajudar, per profitar, per escapar, e dons a mi gràcia e merce e pietats en tos huylls e en huylls de tots aquells que a mi veuran. // Inclina tots los coratges dels fiylls del hom al meu voler, vulles sia pocha ho gran demanda, e deveda tots los pensaments de mos avorridors, e destorba consell de mos enemichs, e compleix totes les mies demandes per a bé, com és escrit: 'Donarà a tu com lo teu cor, e tot lo teu consell complirà. Cantarem en la tua salvació, e en lo Nom de Tu, Senyor Déu nostre, alçarem penó. Complirà Adonay totes les tues demandes'.¹ Adonay, plàcie't ésser custòdia de ma bocha en mon parlar, e

1. Són els versets 5-6 del salm 20, segons el text masorètic.

en lo meu cor en la ora de
mon pensar / e a les mies
mans en la ora del meu
obrar e ffs-me entendre
totes les mies carreres
e en tot anar / donem profit
en tota obra de les mies
mans. E per la tua pie-
tat leve'm de necessitat
de donatiu de altri / e de la
pols de la mia pobretat
me neteja del sol del meu
defalliment me alçaràs
e aviugam sanant. E en
lo dia del meu juhi
faràs estar a mi / no ab la
tua furor mon castigueri
sostén-me ab la dreta de

les mies benediccions en
caminem en la cenda dels
teus manaments e gualar-
done'm misericòrdies bones
b. t. a. gualardonant
misericòrdies bones

Sia voluntat davant Tu,
Adonay mon Déu e Déu dels meus
pares quel meu hofici
sia en la tua santa Ley
e que'm delite ab les teus
manaments mentre la
mia àia sia en mi e no
erre en ella. No sia vitu-
perat el teu nom per mi
ne sia en parlament ne
maledicció en bocha de les

XXXXIII°

en lo meu cor en la ora de mon pensar, e a les mies mans en la ora del meu obrar. E ffs-me entendre totes les mies carreres, e en tot anar done'm profit en tota obra de les mies mans. E per la tua pietat leve'm de necessitat de donatiu de altri, e de la pols de la mia pobretat me neteja. Del sol del meu defalliment me alçaràs, e aviuga'm sanant. E en lo dia del meu juhi faràs estar a mi, no ab la tua furor mon castigueri. Sostén-me ab la dreta de // les teus benediccions. Encamine'm en la cenda dels teus manaments e gualardone'm misericòrdies bones. Beneyt Tu, Adonay, gualardonant misericòrdies bones.

Sia voluntat davant Tu, Adonay mon Déu e Déu dels meus pares, que'l meu hofici sia en la tua santa Ley e que'm delite ab los teus manaments mentre la mia ànima sia en mi e no erre en ella. No sia vituperat el teu Nom per mi, ne sia en parlament ne maledicció en bocha de les

1. Corregit sobre guarardonem.

criatures ne sia la mia es-
perança ne la mia ffi per
destruïmo de aia / cara. A
mon D. piada sobre mi / e
sobre aies de ma casa / e
none de perdes en terra
de captivitat / e per les
tues pietats aies merce
e piada sobre nosaltres
no sguardant a les ma-
lezes nostres / com es
esrit si els peccats guar-
des q² quis pora soste-
nir / ahuma nre cor a
tembre ton nom / fes-
lo apartar de tot avor-
riment / acostens a tot
ço que tu ames e fes

misericòrdia per lo teu nom
Inlumina la tua fas sobre
nosaltres / e saluens per la
tua misericòrdia / e Obri / a
mi portes de lum / portes
de ley / portes de saviesa
portes de intelligència
portes de saber / portes de
govern / portes de far-
tura / portes de perdo-
na e perdonament e perdo-
na tots nostres peccats per
tes de penitència perfeta
e de medecina perfeta
Suplic-te per les tuas
pietats. A quic guar-
des ara rehem-me de

xxxxiiii^o (bis)

criatures, ne sia la mia esperança ne la mia ffi per destrucció de ànima.
E ara, Adonay mon Déu, piada sobre mi e sobre ànimes de ma casa, e
no ns deperdes en terra de captivitat, e per les tuas pietats aies mercè
e piada sobre nosaltres no sguardant a les malezes nostres, com és
esrit: 'Si els peccats guardes, Senyor, quis porà sostenir?'¹ Ahuna
nostre cor a tembre ton Nom. Fes-lo apartar de tot avorrimment, acoste'ns
a tot ço que Tu ames e fes // misericòrdia per lo teu Nom. Inlumina
la tua fas sobre nosaltres e salve'ns per la tua misericòrdia. E obri a mi
portes de lum, portes de ley, portes de saviesa, portes de intelligència,
portes de saber, portes de govern, portes de fartura, portes de perdo-
nança e perdonament e perdó a tots nostres peccats, portes de peni-
tència perfeta e de medecina perfeta. Suplic-te per les tuas pietats,
Adonay, que ns² guarexques ara, rehem-me de

1. És el verset 3 del salm 130, segons el text masorètic.

2. Corregit sobre quem.

totes mes cuytes car molts
 son mos sospirs. Fins a
 quant. Senyor, acabar san-
 san ab tristors nostres dies
 nonis dones a voluntat
 de nostres enemichs. Fes tor-
 nar la malicia sobre els
 que en mi sguarden. E
 ab la tua veritat talla-
 rad tots los que ns volen
 mal e senyorejar. E mes
 avorrints trencaràs sub-
 juguaràs e faràs caure.
 E faràs caure tots los
 meus enemichs qui's lle-
 ven contra mi. Devayll
 les palmes dels meus peus

Trencaràn ells e sanare-
 yo. Veuran mos avorrints
 e envergonyaràn. Car
 E. A. me ajudaràs e m
 confortaràs de repòs de
 sempre. ☒

Sia la honor de A. per sem-
 pre alegres. A. ab les seues
 obres. Sia el nom de A.
 beneyt de ara fins a sempre.
 De hon hix el sol fins
 ahon se pon és loat el
 nom de A. Exalçat sobre
 tots és A. Sobre tots los
 cels és sa honor. A. és
 ton homper sempre e
 ta remembrança de ge-

totes mes cuytes, car molts són mos sospirs. ¿Fins a quant, Senyor, acabar s'an' ab tristors nostres dies? No ns dones a voluntat de nostres enemichs. Fes tornar la malícia sobre els que en mi sguarden, e ab la tua veritat tallaràs tots los que ns volen mal e senyorejar, e nostres avorrints trencaràs, subjugaràs e faràs caure. E faràs caure tots los meus enemichs qui's lleven contra mi. Devayll les palmes dels meus peus // trencar s'an ells, e sanaré yo. Veuran mos avorrints e envergonyar s'an, car Tu, Adonay, me ajudaràs e m confortaràs de repòs de sempre.²

Sia la honor de Adonay per sempre, alegre's Adonay ab les seues obres.³ Sia el Nom de Adonay beneyt de ara fins a sempre. De hon hix el sol fins a hon se pon és loat el Nom de Adonay. Exalçat sobre tots és Adonay, sobre tots los cels és sa honor.⁴ Adonay és ton Nom per sempre e ta remembrança de ge-

1. El manuscrit repeteix san, per inadvertència, en un canvi de línia.
2. El senyal, repetit al marge, servirà de referència en la «regla» del dissable, foli 100. El fragment o oració que segueix és composició bíblica.
3. És el verset 31 del salm 104, segons el text masorètic.
4. Són els versets 2-4 del salm 113, segons el text masorètic.

nerano en generano. A. en
 Los cels adreça son siti e son
 regnat en tot potesta a
 legren se los cels e alegres
 la terra e diran les gens
 A. regne. A. es el R. A.
 en regnara per sempre
 e deperdran se les gens
 de la terra. A. desfa con
 sell de les gens e anulla
 pensaments dels pobles
 Molts son els pensa
 ments del baró. El
 consell de A. per sempre
 se reforma. El consell de
 A. per sempre se sosten
 e els pensaments de son

de generano en generano
 Car ell dix e ffo. ell manà
 e fon creat. Car elegí A.
 a Sion per a son repòs. Car
 a Jaacou elegí A. per assí
 e. per sa heretat. Que no
 de semparara. A. a son poble
 e sa herència guardara ell
 es piados e perdona el per
 cat e no deshoex en multi
 pliar sa ira. e no enven
 tota sa furor. A. salva
 R. respon a nos en dia de
 nostra exclamació.

Benaventurat el que abi
 ta en la tua casa, encara

XXXXVI

neració en generació.¹ Adonay en los cels adreça son siti e son regnat en tot potesta.² Alegren-se los cels e alegres la terra, e diran les gents: Adonay regne.³ Adonay és el Rey, Adonay enregnarà per sempre, e deperdran-se les gents de la terra.⁴ Adonay desfa consell de les gents e anulla pensaments dels pobles.⁵ Molts són els pensaments del baró, e el consell de Adonay per sempre se referma.⁶ El consell de Adonay per sempre se sosten, e els pensaments de son cor // de generació en generació.⁷ Car Ell dix e ffo, Ell manà e fon creat.⁸ Car elegí Adonay a Sion per a son repòs.⁹ Car a Jaacou elegí Adonay per a ssi, e Ysrael per sa heretat.¹⁰ Que no despararà Adonay a son poble e sa herència guardará.¹¹ Ell és piados e perdona el peccat, e no destroex en multiplicar sa ira, e no encén tota sa furor.¹² Adonay salva, Rey respon a nós en dia de nostra exclamació.¹³

Benaventurat el que abita en la tua casa, encara

1. És el verset 13 del salm 135, segons el text masorètic.
2. És el verset 19 del salm 103, segons el text masorètic.
3. És el verset 31 del capítol 16 del Primer llibre de les Cròniques.
4. És el verset 16 del salm 10, segons el text masorètic.
5. És el verset 10 del salm 33, segons el text masorètic.
6. És el verset 21 del capítol 19 dels Proverbis.
7. És el verset 11 del salm 33, sempre segons el text masorètic.
8. És el verset 9 del salm 33.
9. És el verset 13 del salm 132.
10. És el verset 4 del salm 135.
11. És el verset 14 del salm 94.
12. És el verset 38 del salm 78.
13. És el verset 10 del salm 20.

te loara per sempre. Benaventurat és el poble que tal ten per assí. Benaventurat és el poble que a. és son deu. Laor a David. Exalçar-te. A. R. e beneyre ton nom per sempre. En cascun dia e dies te beneyre e loare ton nom. Gran és A. e loat molt e sa grandesa no ha par. De generació en generació no denunciaréu tes obres e tes barraganes recomtaran. Gentileza de la honor de tes laors e les paraules dels teus miracles parlaré. E la fortaleza

de tes escuadres diran e la tua grandesa recomtaran. La remembrança de la multitud de ton bé parlaran. E la tua justícia cantaran. Piadors e misericordiós és A. alonguar la ira e és multiplicar mercè. Bo és A. per a tots e les seues pietats sobre totes ses obres. Loen-te. A. totes tes obres e els teus bons te beneyran. La honor del teu regim dihen e tes barraganes parlen. Per denunciar als fills del hom els teus poders e la honor del teu

XXXXVII

te loarà per sempre.¹ Benaventurat és el poble que tal ten per a ssi, benaventurat és el poble que Adonay és son Déu.² Laor a David. Exalçar t'é, Adonay Rey, e beneyré ton Nom per sempre. En cascun dia e dies te beneyré e loaré ton Nom. Gran és Adonay e loat molt, e sa grandesa no ha par. De generació en generació denunciarem tes obres, e tes barraganes recomtaran. Gentileza de la honor de tes laors e les paraules dels teus miracles parlaré. E la fortaleza // de tes escuadres diran, e la tua grandesa recomtaré. La remembrança de la multitud de ton bé parlaran, e la tua justícia cantaran. Piadors e misericordiós és Adonay, alonquant la ira, e és multiplicant mercè. Bo és Adonay per a tots, e les seues pietats sobre totes ses obres. Loen-te, Adonay, totes tes obres, e els teus bons te beneyran. La honor del teu regisme dihen e tes barraganes parlen. Per denunciar als fills del hom els teus poders e la honor del teu

1. És el verset 5 del salm 84.

2. És el verset 15, el darrer, del salm 144, ací enllaçat amb el salm 145 i els altres cinc salms al·lèluiafics, els darrers del Salteri.

Regisme / Ton regisme per
a sempre / e ta potestat de
generacio en generacio / al
dador es .A. de tots baixos
e endreçador de tots los
humils / Huylls de tots
en tu esperen / e .T. dones
a ells lurs governs en sa
ora / Obrís ta mà sadollar
tots los vius de volentat
Just es .A. en totes ses
carreres e bo en totes ses
obres / Prop es .A. a tots
los quel criden / reclant
a ell ab veritat / Volentat
de sos tements fa / e totes
lurs exclamacions ex
hoex / e saluels / Guar

dador es .A. de sos amants
e tots els malvats destronà
Laor de .A. parlarà la mia
bocha / e beneyrà tota cria
tura el nom de la sua san
tedat per sempre / E nos
beneyrem a .A. de ara
e fins a sempre / Jamés
Haleluya O
Haleluya loa àia mia
al .C. / loare / a .A. en la mia
vida / cantme / al .C. / i me
soviu / No confieu en los
prínceps ne en fiylls del
hom / que no ha en ells
saluacio / Hix lo lur espe
rit / e torna a la sua terra /
en aquell dia son de

Diluns
81
Diluns

XXXXVIII°

regisme. Ton regisme per a sempre e ta potestat de generació en generació. Alçador és Adonay de tots baixos e endreçador de tots los humils. Huylls de tots en Tu esperen, e Tu dónes a ells lurs governs en sa ora. Obrís ta mà sadollant tots los vius de volentat. Just és Adonay en totes ses carreres e bo en totes ses obres. Prop és Adonay a tots los que l criden cridant a Ell ab veritat. Volentat de sos tements fa, e totes lurs exclamacions exhoex e saluels. Guar-¹ // dador és Adonay de sos amants, e tots els malvats destruirà. Laor de Adonay parlarà la mia bocha, e beneyrà tota criatura el Nom de la sua santedat per sempre. E nós beneyrem a Adonay de ara e fins a sempre jamés. Haleluya.²

Haleluya.³ Loa ànima mia al Senyor, loaré a Adonay en la mia vida. Cantaré al Senyor mentre so viu. No confieu en los prínceps ne en fiylls del hom que no ha en ells salvació. Hix lo lur esperit e torna a la sua terra. En aquell dia són de-

No existeix el foli 48; amb la qual cosa es regularitza el compte de folis, pertorbat des del 44 bis.

1. A l'extrem del foli, mig tallades, es veuen les síl·labes dador, reclant per al relligador.
2. La darrera frase i l'acclamació final no tenen correspondència al salm 145. El signe del final, repetit al marge esquerre, servirà de referència a l'oració de vespres, foli 90, i a d'altres. Al marge dret: Diluns e dijous, a sobre i a sota del número 81; indicacions que tanmateix no es veu què hi fan, perquè les pregàries pròpies del diluns i dijous s'han d'intercalar al foli 78.
3. Comença el salm 146.

perduts tots sos pensaments
 Benaventurat és aquell q
 el deu de Jaacou és en la sua
 ajuda e sa confiança és en
 A. son D. creador del cel
 e de la terra e de la mar ab
 tot el que és en ella / qui
 dant veritat per a sempre
 fahent juhi als injuriats
 donant pa als famejants
 A. solta els en carcerats
 A. inlumina els sechs
 A. adreça els encorbats
 A. ama els justs A. qui
 da pelegrins e orffens
 e vidues empara e
 carrera dels malvats torç
 Regnarà A. per sempre
 Ton deu sion de generacio

en generacio Haleluya
 Haleluya / Loau a A. que
 bon es és Salmejan a
 mo. D. que granos es to
 venient de loar Bastidor
 de Yerusalaym es A. Els
 espargits de Y. ajustarà
 Ell medecina als trencats
 de cor / e ligant tots lurs
 treballs nombrant comte
 de les esteles / e a totes per
 nom nomena / Gran es
 nostre Senyor e de gran fort
 leza la sua intelligencia
 no ha ffi. A. exalçant los
 humils / e lançant els
 malvats en dumà. Respo
 neu a A. ab confeció sal

perduts tots sos pensaments. Benaventurat és aquell que el Déu de Jaacou és en la sua ajuda, e sa confiança és en Adonay, son Déu, creador del cel e de la terra, e de la mar ab tot el que és en ella, guardant veritat per a sempre, fahent juhi als injuriats, donant pa als famejants. Adonay solta els encarcerats, Adonay inlumina els sechs, Adonay adreça els encorbats, Adonay ama els justs, Adonay guarda pelegrins, e orffens e vidues empara, e carrera dels malvats torç. Regnarà Adonay per sempre, ton Déu, Sion, de generació // en generació. Haleluya.

Haleluya.¹ Loau a Adonay que bon Senyor és, salmejan a mon Déu que graciós és, convenient de loar. Bastidor de Yerusalaym és Adonay. Els espargits de Ysrael ajustarà. Ell medecina als trencats de cor, e ligant tots lurs treballs, nombrant comte de les esteles, e a totes per nom nomena. Gran és nostre Senyor, e de gran fortaleza, la sua intelligència no ha ffi. Adonay exalçant los humils e lançant els malvats en dumà.² Responeu a Adonay ab confeció, sal-

1. Comença el salm 147.

2. Sembla el mot hebreu dumà, «silenci», però el text masorètic no té aquesta expressió. El Siddur d'Oxford tradueix correctament Abaxant mals fins a la terra.

mejan al D. N. Ell cobre
els cels ab nuys aparellant
pluja per ala terra El flo
rint els munts de erba El
donant a les besties son
manteniment e als polls
del corp quant a ell criden
No en barraganya del
cavall en voluntat ni en
cames del baró se delita
Plaen a A. aquells qui
temen e els esperants sa
misericordia Lo a Yerusala
ym a A. Lo a adonay D.
Adonay que fortifica tana
tura de tos portals be
nehi a tos fiylls dintre tu.
El metent en ton terme
de graxea de forment

te fartara El trametent son
dit en la terra en hun punt
corre la sua paraula El
donant Neix axi com lla
na e glaç com a pols
scampa Enviant son
gel a troços Davant son
gel qui estara Tramet sa
paraula e desfàls ffa
aventar el seu vent e
corren aygues denunciant
a Jaacou e sos juhís a Y.
No féu axi a neguna gent
que juhís no ls féu saber
Haleluya
Haleluya loats a A. als
cels Loats lo en les siues
altes Loats lo tots els

mejau al Déu nostre. Ell cobre els cels ab nuus, aparellant pluja per a la terra, el florint els munts de erba, el donant a les bèsties son manteniment e als polls del corp quant a Ell criden. No en barraganya del cavall en voluntat, ni en cames del baró se delita. Plaen a Adonay aquells qui l temen, e els esperants sa misericòrdia. Lo a Yerusalaym a Adonay, loa a ton Déu Sion, que fortifica tancadura de tos portals, benehi a tos fiylls dintre tu. El metent en ton terme,¹ de graxea de forment // te fartarà. El trametent son dit en la terra, en hun punt corre la sua paraula. Ell donant neix axi com llana, e glaç com a pols scampa. Enviant son gel a troços, davant son gel, qui estarà? Tramet sa paraula e desfàls, ffa aventar el seu vent e corren aygues. Denunciant² a Jaacou e sos juhís a Ysrael. No féu axi a neguna gent, que juhís no ls féu saber. Haleluya.

Haleluya.³ Loats a Adonay dels cels, loats-lo en les siues altes. Loats-lo tots els

1. Manca el mot pau.

2. Manca les siues paraules.

3. Comença el salm 148.

seg angels Loats-lo totes.
 Les siues hosts Loats-lo
 el sol e la luna loats-lo
 totes les esteles de l'ugior
 Loats-lo cels dels cels e
 les aygues que son sobre
 els cels loen el nom de
 A. Que ell manà e foren
 creats ffur los donà e
 no passara ffen los du-
 rar per a sempre e a setgle
 Loats a. A. de la terra
 dragons e tots los habis
 ffoch e pedrusca neu e
 boyra vent afortunat faent
 el seu manament
 Les ung e tots los coylls
 arbre de ffuyt e totes

les cedres la saluagina e
 tota bestia remouilla e an-
 cell de ala Els reys de la
 terra e totes gents primi-
 cps e tots los jutjes de la
 terra Jovens e tant be
 donzelles veylls ab ma-
 cip loaran a. A. car
 fort es el seu nom a soles
 La sua laor sobre la
 terra e cels exalça
 ab honor a son poble
 Laor a tots els seg bons
 als fiylls de J. poble
 propinque d'ell Hale-
 luya
 Haleluya Cantats a

seus àngels, loats-lo totes les seues hosts. Loats-lo el sol e la luna, loats-lo
 totes les esteles de l'ugior. Loats-lo cels dels cels, e les aygues que són
 sobre els cels. Loen el Nom de Adonay, que Ell manà e foren creats,
 ffur los donà e no passarà, fféu-los durar per a sempre e a setgle.¹ Loats
 a Adonay de la terra, dragons e tots los habis, ffoch e pedrusca, neu e
 boyra, vent afortunat faent el seu manament, les nuus e tots los coylls,
 arbre de ffuyt e totes // les cedres, la saluagina e tota bèstia, removilla
 e aucells de ala. Els reys de la terra e totes gents, prínceps e tots los
 jutjes de la terra, jóvens e tant bé donzelles, veylls ab macips, loaran a
 Adonay, car fort és el seu Nom a soles. La sua laor sobre la terra e cels.
 Exalçarà ab honor a son poble. Laor a tots els seus bons, als fiylls de
 Ysrael, poble propinque d'Ell. Haleluya.

Haleluya.² Cantats a

1. Les dues darreres frases estan invertides.

2. Comença el salm 149.

A cant nouell la sua laor
 en cotlano de bons/alegres
 dab aquell qui l féu fill
 de sion alegrar s'an ab lur
 R. loaran el seu nom ab
 orguens cab tambor/e ab
 instrumet Salmejan aell
 Que volunta A. en lo seu
 poble/exalta els hu
 mils ab saluano alegrar
 san els seus bons ab ho
 nor cantaran damunt
 lurs lils Exalment del
 c. en lur garganta
 quels es millor que el
 passa de dos mans ralls
 per ffer venjança en
 les gentes e castich en
 les companyes Per

apresonar lurs Reys en
 preso/c els segs honrats
 en cadenes de ferro per
 ffer en ells justia segons
 es estat ffermosura a
 ell/e ators els segs bons
 Haleluya
 Haleluya loats a. A.
 en lo seu santuari/loats
 aell en lestement de la
 sua fortaleza Loats aell
 en les sius fortalees loats
 aell com multitud de sa
 grandesa Loats aell ab so
 de botzina Loats aell ab
 orguens cab psaltiri Lo
 ats aell ab tambor e ab
 instrumet Loats aell ab
 cembes ben sonants loats

LIII

Adonay cant nouell, la sua laor en cotlació de bons. Alegre's Ysrael ab aquell qui l féu. Ffills de Sion alegrar s'an ab lur Rey, loaran el seu Nom ab òrguens e ab tambor e ab instrument. Salmejan a Ell,¹ que volunta Adonay en lo seu poble, exalçarà els humils ab salvació. Alegrar s'an els seus bons ab honor, cantaran damunt lurs lils. Exalçament del Senyor en lur garganta, quels és millor que espassa de dos talls,² per ffer venjança en les gentes e castich en les companyes, per // apre-sonar lurs reys en preso e els seus honrrats en cadenes de ferro, per ffer en ells justia segons és escrit. Ffermosura a Ell e a tots els seus bons. Haleluya.

Haleluya.³ Loats a Adonay en lo seu santuari, loats a Ell en l'este-niment de la sua fortaleza. Loats a Ell en les siues fortalees, loats a Ell com multitud de sa grandesa. Loats a Ell ab so de botzina, loats a Ell ab òrguens e ab psaltiri. Loats a Ell ab tambor e ab instrument.⁴ Loats a Ell ab cembes ben sonants, loats

1. L'original devia dir ...e ab instrument salmejaran a Ell. Que volunta...

2. Abans de talls, ratllat, mans.

3. Comença el salm 150.

4. Manquen alguns mots. El Siddur d'Oxford ha traduït el verset així: Loau-lo ab adufle y cantaulena, loau-lo ab maneres d'esturments.

aell ab cembres de jubilacio
Tota aia / loc. a. A. Hale
luya

Beneyt. A. per sempre
amen. veamen. B. A. pob
blador de Sion posant en
Yerusalaym Haleluya.
B. A. D. de D. faent ma
ravelles a soles E. B. el
nom de la sia honor per
sempre e humplira sa
honor a tota la terra, ame
veamen.

Hi beney David a. A.
en huylls de tota la colla
no E dix David. B. E. A.
D. de D. nostre pare de
sempre fins a sempre a.
E. es la grandega e la

fortalea bellea e veni
met el aor / que de tu es el
que es en los cels e en la
terra. Tu es el regnat
e l'axelçament de tot en
cap. E la riquesa e honor
davant tu. E apotestes en
tot. E el teu poder per a
engrandir e per esforçar
a tots. E ara n'ec. D. a to
rants nos a tu e loants
el nom. De la tua bellea
e beneym el nom de la tua
honor. En exalçament
e benedimmo sobre tota
laor / tu est. A. a soles. E.
faist els cels e cels dels
cels e totes les lurs hosts
la terra e tot el que es

LIII°

a Ell ab cembres de jubilació. Tota ànima loe a Adonay. Haleluya.

Beneyt Adonay per sempre, *amen veamen*.¹ Beneyt Adonay pobla
dor² de Sion, posant en Yerusalaym. Haleluya. Beneyt Adonay, Déu
de Ysrael, faent maravelles a soles. E beneyt el Nom de la sua honor
per sempre, e humplirà sa honor a tota la terra, *amen veamen*.

Hi beney David a Adonay en huylls de tota la collació, e dix David:
Beneyt Tu, Adonay, Déu de Israel nostre pare, de sempre fins a sempre.
A Tu és la grandega e la // fortalea, bellea e venciment e laor. Que de
Tu és el que és en los cels e en la terra. Teu és el regnat e l'axelçament
de tot en cap, e la riquesa e honor davant Tu, e apotestes en tot, e el
teu poder per a engrandir e per esforçar a tots. E ara, nostre Déu,
atorgants nós a Tu e loants el Nom de la tua bellea.³ E beneym el Nom
de la tua honor, en exalçament e benedicció sobre tota laor. Tu est
Adonay a soles. Tu faist⁴ els cels, e cels dels cels, e totes les lurs hosts,
la terra e tot el que és

1. Reproducció exacta de l'aclamació en hebreu.

2. Escript pob-blador, en un canvi de línia.

3. Traducció dels versets 10-13 del capítol 29 del Primer llibre de les Cròniques, seguits, a partir d'ací, dels versets 5-11 del capítol 9 del llibre de Nehemies.

4. Corregit sobre fuist.

sobre ella, les mars e tot el
que es en elles. E Tu avi-
gues a tots ells. E les osts¹
del cel a tu humilien. E
est. A. el. D. que elegist
en Abraham el delliurist
del foch del caldeu e me-
tist son nom Abraham
e trobist el seu cor feel
davant tu. e tallist ab
ell ffermament per do-
nar la terra del Cananeu
del Etheu del Amorreu
del Eveu del Ffarizeu
del Jebuzeu e del Gur-
guzeu per donar a la
sua cement e refermist
la tua paraula que just

est. E. E vist en la a-
frigino de nres pares en
Egipte e lurs clamors
hoyst. E sobre la mar ro-
ja donist senyals e ma-
ravelles en Pharaó e
en tot lo poble de la sua
terra car sabist que so-
perbiaven sobre ells. E
ffaist a tu nom com el
dia aquest. E la mar
partist davant ells e
passaren per mig de la
mar en sech e als lurs
perseguints gitist en
lo profund com a pedra
en aygues moltes

LV

sobre ella, les mars e tot el que és en elles. E Tu aviugues a tots ells, e les osts del cel a Tu humilien. Tu est Adonay, el Déu que elegist en Abraham, el delliurist del foch dels ¹ caldeus, e metist son nom Abraham, e trobist el seu cor feel davant Tu, e tallist ab ell ffermament per donar la terra del cananeu, del etheu, del amorreu, del eveu, del ffarizeu, del jebuzeu e del gurguzeu, per donar a la sua cement, e refermist la tua paraula, que just // est Tu. E vist ² en la afrigició ³ de nostres pares en Egipte, e lurs clamors hoyst, e sobre la mar Roja donist senyals e maravelles, en Pharaó e en tot lo poble de la sua terra, car sabist que soperbiaven ⁴ sobre ells, e ffaist ⁵ a Tu Nom com el dia aquest, e la mar partist davant ells, e passaren per mig de la mar en sech, e als lurs perseguints gitist en lo profund com a pedra en aygues moltes.

1. La s afegida pel corrector.
2. Corregit sobre viust.
3. Corregit sobre afrigició.
4. Corregit sobre soberbiaven.
5. Corregit sobre ffuist.

E Adria. A. en lo dia a
 quell. a. p. de poder de E
 gipte. E ven. p. als E
 gepnans nous sobre la
 zeta de la mar. E ven
 p. el poder gran que
 fen. A. en Egipte. E ve
 ne el poble. a. A. se re
 coge en. A. x en A. de
 son seruent
 E selles ocs coma A. de
 c els fylls de. p. la con
 tra aquests. a. A. per de
 Cantem. a. A. ror exat
 rat son evolat ranyill
 es en ranyal. ruder aqua
 en la. mar. la munda for

talca cla mia laor
 es. A. ofm am puz
 Aliano aquest es non
 deu bastre acell rasta
 deu de non pare e/
 xaltare acell. A. es bato
 de batalles. A. es son
 non les esquadres
 de faravida. Si a hon
 tira en la mar els.
 millors de sos mayo
 rals rafortizen
 ab els no buenda
 mar sola aulla
 ren en lo pio. Amd non
 apdera la rida de
 ra. A. fort en forata
 de ta riera leire
 mids en molt mit de ta

E¹ salvà Adonay en lo dia aquell a Ysrael de poder de Egipte, e véu Ysrael als egepcians morts sobre la rriba de la mar. E véu Ysrael el poder gran que féu Adonay en Egipte. E temé el poble a Adonay, e creegué en Adonay e en Mosé son servent.

E celles ores cantà Mosé e els fiylls de Ysrael la càntica aquesta a Adonay per dir:

Cantem a	Adonay car exal-
çat fon	exalçat, cavayll
e son caval-	cador gità
en la	mar. La mia for- //
taleza e la	mia laor
és Adonay, e fon a mi per	
salvació.	Aquest és mon
Déu, bastiré	a Ell casa;
Déu de mon pare, e-	
xalçaré a Ell.	Adonay és baró
de batalles,	Adonay és son
Nom. Les esquadres	
de Faraó e la	sua host
gità en la mar. Els	
millors de	sos mayo-
rals s'afonzaren,	
abis los co-	brí, en la
mar Roja, avalla-	
ren en lo pro-	fund com
a pedra. La tua dre-	
ta, Adonay, fort en	força. Ta
dreta trencà l'ene-	
mich, en multi-	tut de ta

1. Traducció del verset 30 del capítol 14 de l'Èxode, fins al verset 18 del capítol següent. El copista ha imitat la disposició tradicional del càntic de Moisès al text masorètic.

fora tot enc mib en
vibist la mia ya e
fajst acle rom apalla
er En lespreit de la mia
nazil auuro norense
les aygues e frigidex
mii auollo rorrens
romglaen se los abis
en roid enor dix lene
micharon segune
par me desp ulla ferte
sa des la mia aia
esbajnae la mia pasa
a beuist ton eppir
robils la mar a fongare
se rom a plon ven
aygues melle quitalo

Lvi

mien los forres
A quital rom mien la san
tead romios de
laos facit miazuelles
Derantist la mia
deta en glo mls la reza
mest abrafor
ra eper laia bondat pob
ble a quest queze
beuist me nist los ab
la mia abra al
mas de ton santi aza
bovien los poble
estremenizen temido
perigue als pob
blans de pin listim
fouen torbursels

força tos ene-	michs. En-
vihist la tua yra e	
faïst ¹ a ells	com a palla.
En ² l'esperit de la tua	
naril amonto-	naren-se
les aygües, e estigueren	
com a molló	corrents;
congelaren-se los abís	
en cor de mar.	Dix l'ene-
mich: Aconseguiré,	
partiré desp-	ulla, fartar
s'a d'ells la mia ànima,	
esbaynaré la	mia spasa.
Aventist ton esperit,	
cobrí'ls la mar,	afonzaren-
se com a plom en	
aygües moltes.	Qui tal com //
Tu en les forces,	
Adonay? Qui tal com	Tu en la san-
tedad, temerós de	
laors, faent	maravelles?
Decantist la tua	
dreta, englo-	tí'ls la terra,
menist ab ta for-	
ça, e per la tua	bondat, pob-
ble aquest que re-	
hemist, me-	nist-los, ab
la tua força, al	
mas de ton	santuari.
Hoyren los pobles, ³	
estrementiren,	tremoló
prengué als pob-	
blants de phi-	listim;
foren torbats els	

1. Corregit sobre fulist.

2. Per inadvertència, fou escrita una E al principi de linia, després no ratllada.

3. Manca el senyal d'abreviatura.

milions de edoms als
 temps de noab
 pas tenio lo fozend
 fers els selbens
 de canaan raygues
 brells renoz e
 pahors ab granda
 de rafaia nallu
 en una pedra esto que
 pas el seu poble
 .A. esto que pas el poble
 aquest q' rempuist
 adunats nels e plantats
 acells en lo mont
 de taberient afimment
 ara possida obrist
 .A. de son san tiara .A.

Lviij

afeyta en les nres
 mans .A. rez tiara a set
 gle e a sempre

Car de .A. es el regie e po
 restant en les gens E
 pijaron s'indors en lo
 mont de Sion per thilor
 en lo mont de Efraim E fra
 per .A. el regisne E fra
 .A. per .R. sobie tota la terra
 en lo dia aquell sera .A.
 Vni/c el seu nom bni.

En dia de disapte gra
 a/aia de tot viu en iud
 edras fins a bon te
 mane q' en la zetigla q' m

119

majors de	Edom; als
senyors de Moab	
pres tremo-	ló; foren des-
fets els sehents	
de Canaan.	Caygué so-
bre ells terror e	
pahor. Ab	grandeza
de ta força callen	
com a pedra,	estró que
pas el teu poble,	
Adonay, estró que	pas el poble
aquest que comprist.	
Aduràs a ells	e plantaràs
a ells en lo munt	
de ta heretat.	Afaytament
a ta possada obrist,	
Adonay; de ton san-	tuari, Adonay, //
afaytaren les tues	
mans. Adonay reg-	narà a set-
gle e a sempre.	

Car de Adonay és el regne, e potestant en les gents.¹ E pujaran salvadors en lo mont de Sion, per jutjar en lo mont de Esau, e serà per Adonay el regisme.² E serà Adonay per Rey sobre tota la terra. En lo dia aquell serà Adonay hu e el seu Nom hu.³

En dia de disapte gira a Anima de tot viu, en cartes 119, e diràs fins a hon te mane girar la retgla.⁴

1. *Es el verset 29 del salm 22.*

2. *Es el verset 21 d'Abdies.*

3. *Es el verset 9 del capitol 14 de Zacaries.*

4. *Al marge dret: Disapte gira.*

Sia loat ton nom per
 sempre N. R. ell. D. ell. R.
 ell gran ell sant en los
 cels e en la terra car an
 pertany. A. N. D. e. D. de
 nostres pares a setgle e
 a sempre Cant eladr e
 salmejament e cant for
 taleza potestat força
 poder e grandesa laor
 fermosura santedat e
 regisme benediccions
 e laors a ton nom el
 gran ell sant car de
 setgle esto a setgle est
 tu. D. B. R. A. R. gran
 loat en laors
 Oracio de sompni

Senyor del món yo son de tu
 e mos sompnis són teus
 sompni somihí no sé
 que és ara sia que yo
 somi ho que l'aja somiat
 per mi ho per altres
 tements teus Si són
 bons sforce'ls e enfortex
 los com el sompni de
 Joseff el Just Si han
 mester medicina mede
 cine'ls com les aygües
 de Marach per mà de
 Mosé e com a Meriam
 de sa lebrozia e com a
 Naama de sa lebrozia
 e com a Ezequies R.

LVIII

Sia loat ton Nom per sempre, nostre Rey, Ell Déu, Ell Rey, Ell Gran e Ell Sant en los cels e en la terra, car a Tu pertany, Adonay nostre Déu e Déu de nostres pares, a setgle e a sempre, cant e laor e salmejament e cant, fortaleza, potestat, força, poder e grandesa, laor, fermosura, santedat e regisme, benediccions e laors a ton Nom el gran e el sant, car de setgle estró a setgle est Tu Déu. Beneyt Tu, Adonay, Rey gran loat en laors.

Oració de sompni. //

Senyor del món, yo son de Tu e mos sompnis són teus. Sompni somihí e no sé què és, ara sia que yo l'aja somiat per mi ho per altres tements teus. Si són bons, sforce'ls e enfortex-los com el[s] sompnis de Joseff el Just. Si han mester medicina, medecine'ls com les aygües de Marach per mà de Mosé, e com a Meriam de sa lebrozia, e com a Naaman de sa lebrozia, e com a Ezequies rey

1. Aquests pronoms de tercera persona haurien de ser simples articles.

de sa malaltia. E com trastorn
 mist la maledicció de Bi
 lam en benedicció axí tras
 torna tots mos enemichs
 de mal en bé e tots mos
 sompnis per a bé/cabo
 lument en tes pietats
 les moltes/e no per via
 de tribulacions ne malal
 ties males. Sien a tu per
 voluntat. A. Dues de la
 mia bocha e danant tu
 pensaments de mon cor
 que tu est. A. mon fort
 e mon redemptor

Déu de manifestacio Senyor
 teles maravelles creador
 de totes les animas Cg¹

de totes les obres lo elegit
 en cantars de salmejaments
 e viu dels setgles

El salm que.s seguey
 se deu dir dos veguades

B. T. A. el. b. b. A. el
 b. per sempre dels setgles

B. T. A. n. d. h. al segle,
 creant llogor e creant scuri
 na e faent pau e creador de
 tot inluminant la terra e
 els abitadors sobre ella ab
 pietats en son bé renovel
 lant en tot dia obra de l
 principi. Quant són grans
 les tues obres. A. totes elles
 ab saviesa les faist l'home

122

LX

de sa malaltia. E com trastornist la maledicció de Bilam en benedicció, axí trastorna tots mos enemichs de mal en bé, e tots mos sompnis per a bé. E avolunte'm en tes pietats les moltes e no per via de tribulacions ne malalties males. Sien a Tu per voluntat, Adonay, dites de la mia bocha e danant Tu pensaments de mon cor, que Tu est Adonay, mon fort e mon redemptor.

En disapte gira a Beneyt Tu, Adonay, que és en cartes 122.¹

Déu de manifestació, Senyor de les maravelles, creador de totes les ànimes, Senyor // de totes les obres, lo elegit en cantars de salmejaments e viu dels setgles.

El salm que.s seguey se deu dir dos veguades.

Beneyt Tu, Adonay, el beneyt. Beneyt Adonay, el beneyt per sempre dels setgles.

Beneyt Tu, Adonay nostre Déu, Rey del segle, creant llogor e creant scurina, e faent pau, e creador de tot, inluminant la terra e els abitadors sobre ella ab pietats, en son bé renovellant en tot dia obra del principi. Quant són grans les tues obres, Adonay, totes elles ab saviesa les faist, hum-

1. La rúbrica és escrita al marge, en linia vertical. Al marge, 122.

plis la terra de la tua compra
 Ell. R. exalçar sol ell de per
 petua ell loat ell afermo
 siuat ell exalçar de dies
 de setgle En tes pietats
 les moltes piada sobi nos
 A. nostra fortaleza for
 de nostra esperansa sur
 de nostra salvacio empara
 dor per nos

Ell. D. b. gran de saber p
 ponedor e obrador del sol
 Be aca chonor a son nom
 lugors constituhi entorn
 de sa força cantons de les
 hosts sanctes exalçants
 de Sadday continuament
 comptant honor de A.

e de la sua sanctedat Sies
 b. per sempre. A. N. D.
 en los cels de sus e sobre
 la terra de sus E sobre to
 ra laor de obra de tes mans
 e sobre luminaries de lums
 que crehist ells loaran
 a tu per sempre

^ Sies b. per sempre N.
 creador N. R. N. redemp
 tor Creador de sancts sia
 loat ton nom per a sempre
 nostre. A. Creador dels ad
 ministradors tots ells es
 tants en la altea del set
 gle e hoynts ab temor en
 una veu de paraules de D.
 viu. R. dels setgles Tots

LXI

plis la terra de la tua compra. Ell Rey exalçat, sol Ell de perpètua. Ell loat, Ell afermosiguat, Ell exalçat de dies de setgle. En tes pietats les moltes piada sobre nós, Adonay, nostra fortaleza, fort de nostra esperança, scut de nostra salvació, emparador per nós.

Ell Déu beneyt, gran de saber, componedor e obrador del sol. Bé creà e honor a son Nom. Lugors constituhi entorn de sa força, cantons de les hosts sanctes exalçants de Sadday, continuament comptant honor de Adonay // e de la sua sanctedat. Sies beneyt per a sempre, Adonay nostre Déu, en los cels desús, e sobre la terra dejús, e sobre tota laor de obra de tes mans, e sobre luminàries de lums que crehist. Ells loaran a Tu per sempre.

Sies beneyt per sempre,¹ nostre creador, nostre Rey, nostre redemptor, creador de sancts. Sia loat ton Nom per a sempre, nostre Rey, creador dels administradors. Tots ells estants en la altea del setgle e hoynts ab temor en una veu de paraules de Déu viu e Rey dels setgles. Tots

1. Al marge hi ha un senyal que servirà de referència en l'oració del dissabte, foli 125.

ells amants. Tots ells nets
Tots ells poderosos Tots ells
sancts Tots ells fahent
ab temor voluntat de
lur componedor Tots ells
obren lurs boques ab san-
ctedat/e puredat/e ab cantar
laor e ab salmejament
Benhint e loant afer-
mosiguant exalçant e
enregnant ab fortalea
el nom de .A. El .R. El
gran El poderós El teme-
rós Sanct ell E tots ells
reben sobre ells el jou
del Regne dels cels Lo
huy del altre donant
se licència per a santifi-

car lur creador ab suau esperit
Ab labia clara e pura de
sanctedat Tots ells com a
hu cantants ab temor/e
dient ab temor e pahor
Cadós Cadós Cadós
A. Cevaod plena es tota
la terra de la tua honor
E les rodes e les salvatgi-
nes de la sanctedat ab
tempesta gran exalçants
e consenblantment loants
e dient Benhita es la
honor del loch de .A. al
D. beneyt caniques
donen al .R. D. viii/e
ferm cantars diran e

LXII

ells amants, tots ells nets, tots ells poderosos, tots ells sancts, tots ells fahent ab temor voluntat de lur componedor, tots ells obren lurs boques ab santedat e puredat e ab cantar laor e ab salmejament, benhint e loant, afermosiguant, exalçant e enregnant ab fortalea el Nom de Adonay, el Rey, el Gran, el Poderós, el Temerós Sanct Ell. E tots ells reeben sobre ells el jou del regne dels cels, lo hun del altre, donant-se licència per a santifi- // car lur creador ab suau esperit.

Ab làbia clara e pura de sanctedat tots ells, com a hu, cantants ab temor e dient ab tremor e pahor: Cadós, Cadós, Cadós Adonay Cevaod, plena és tota la terra de la tua honor. E les rodes e les salvatgines de la sanctedat amb tempesta gran exalçants e consenblantment loants e dient: Beneyta és la honor del loch de Adonay. Al Déu beneyt caniques donen, al Rey Déu viu e ferm cantars diran e

laors hoyran. Car ell es -
fferm. Sols e Sant e o-
brant poderosament. A-
hent novelletats. Sen-
yor de batalles. Sembrant iusti-
cies. faent florir salva-
cions. Creant medecines.
Temerós de laors. Incon-
prenible per les siues ma-
ravelles. Renovellant son bé
en tot dia sempre. Ob-
res del principi. Com es
dit. El faent lums grans.
car per a setgle es son bé
ffer. Car conpongué lu-
minaries per alegrar lo
món. B. T. A. creant les
lugors.

En amor de sempre amist
a nos. A. N. D. de pietat gran
e avantatjosa piadist sobre
nos. N. pare. N. R. per ton
nom el gran e per nostres
pares que fiaren en Tu
e mostrist a nos furs de
vides. faent ffurs de ta
voluntat ab cor complir.
Axi piada ara sobre nos.
N. pare. pare piadors. El
piadant. piada ara sobre
nos. E dona en nostre cor
per advertir e per entendre
per hoyr e per apendre. per
a demostrar e per a guardar
per a ffer e per a refermar
totes les paraules de L

LXIII

laors hoyran, car Ell és fferm sols, e sanct e obrant poderosament, ffaent novelletats, Senyor de batalles, sembrant justicies, faent florir salvacions, creant medecines, temerós de laors, inconprenible per les siues maravelles, renovellant son bé en tot dia sempre, obres del principi, com és dit: El faent lums grans, car per a setgle és son bé ffer, car conpongué luminàries per alegrar lo món. Beneyt Tu, Adonay, creant les lugors. //

En amor de sempre amist a nós, Adonay nostre Déu, de pietat gran e avantatjosa piadist sobre nós. Nostre Pare, nostre Rey, per ton Nom el gran e per nostres pares que fiaren en Tu, e mostrist a nós furs de vides, faent ffurs de ta voluntat ab cor complit, e axí piada ara sobre nós. Nostre Pare, Pare piadors, el piadant, piada ara sobre nós e dóna en nostre cor per advertir e per entendre, per hoyr e per apendre, per a demostrar e per a guardar, per a ffer e per a refermar totes les paraules del

manat constituhit e ordenat
 en la tua santa ley / ab amor
 illumina nres huylls en
 tos manaments e ajusta nre
 cor en la tua ley / e ahuna
 nostre cor / per amar e per
 atembre ton hom / per que
 no siam represos / e en ver
 gonyts per sempre Car
 en lo nom de la tua sante
 dad el gran confiam / e
 ab veritat es apellat sobe
 nos / per hom poderos e
 temeros E per lo teu nom
 A. D. el. R. El gran El re
 meros el poderos hivas
 ab amor exaltaràs el me
 regne / e a nosaltres salvaràs

hivas per lo teu nom car
 en tu confiam e no vendrem
 a vergonya En lo teu nom
 el gran nos asofrim / no
 serem en vergonyts ne
 temptats per sempre Jamés
 car tu est. N. pare. N. R.
 N. D. m alegraràs a nos
 altres e alegraràs nos en
 la tua salvació / Les tues
 pietats. A. e les tues bon
 dats les grans nos le
 xen per sempre E fes
 venir hivas sobre nos
 benedim e pau de qua
 tre angles de tota la terra
 e trenca el jou de les gens
 sobre nostre servir e me

LXIII°

manat, constituhit e ordenat en la tua santa Ley ab amor. Illumina nostres huylls en tos manaments, e ajusta nostre cor en la tua Ley, e ahuna nostre cor per amar e per a tembre ton Nom perquè no siam represos e envergonyits per a sempre, car en lo Nom de la tua santedad el gran confiam, e ab veritat és apellat sobre nós per Nom poderós e temerós. E per lo teu Nom, Adonay Déu, el Rey, el Gran, el Temerós, el Poderós, hivàs ab amor exaltaràs el nostre regne, e a nosaltres salvaràs // hivàs per lo teu Nom, car en Tu confiam e no vendrem a vergonya. En lo teu Nom el gran nos asofrim, no serem envergonyts ne temptats per sempre jamés, car Tu est nostre Pare, nostre Rey, nostre Déu.¹ Tu alegraràs a nosaltres e alegraràs nós en la tua salvació. Les tues pietats, Adonay, e les tues bondats les grans nos lexen per sempre. E fes venir hivàs sobre nós benedició e pau de quatre angles de tota la terra, e trenca el jou de les gents sobre nostre servir e me-

1. Les dues darreres frases contenen interpolacions expressives de les necessitats sentides pels conversos.

neus hivàs franschs en nostra
terra Car deu obrat sal
uacions est tu En nosal
tres elegist mes que en
degun poble ne lenguatje
capropinquist nos. N. R.
al teu nom el gran ab
amor / per a tu a loar / e
per a l'amar e per a amar
ton nom / B. E. A. ele
gint ton poble P. ab
amor

La següent oració se deu
dir sens enterrompre
e si enterromps
torna-la a dir de aquest seu
principi.
Ojes Ysraël. A. N. D.

A. hu. b. el nom de la honor
de son regisme / a setgle e a sem
pre / Amaras. A. ton. D. de
tot ton cor / e ab tota ta aia
e ab tot ton haver E seran
les paraules aquestes / que
yo manant huy / a tu / a
mostrar les ab a tos fiylls /
parlaras en elles / en ton
seure en ta casa / en to anar
per la carrera // en ton jaure
e en ton llevar / lligar /
les ab ab senyal de tefillim
sobre tes mans mirant tos
huylls / e escriuràs les so
bre els lindars de la tua
casa e en tos portals E
serà si hoynt hoyrets als
meus manaments que yo

LXV

ne'ns hivàs franschs en nostra terra, car Déu obrant salvacions est Tu. En nosaltres elegist més que en degun poble ne lenguatje, e apropinquist-nos, nostre Rey, al teu Nom el gran ab amor per a Tu a loar e per ahunar e per amar ton Nom. Beneyt Tu, Adonay, elegint ton poble Ysrael ab amor.

La següent oració se deu dir sens enterrompre; e si enterromps, torna-la a dir de aquest seu principi.¹

Ojes Ysraël, Adonay nostre Déu, // Adonay hu.² Beneyt el Nom de la honor de son regisme a setgle e a sempre. Amaràs Adonay ton Déu de tot ton cor e ab tota ta ànima e ab tot ton haver. E seran les paraules aquestes que yo manant huy a tu³ amostrear-les as a tos fiylls; parlaràs en elles en ton seure en ta casa, en ton anar per la carrera, en ton jaure e en ton llevar; lligar-les as ab senyal de tefillim⁴ sobre tes mans mirant tos huylls, e escriuràs-les⁵ sobre els lindars de la tua casa e en tos portals.⁶ E serà si hoynt hoyrets als meus manaments que yo⁷

1. Es la professió de fe del judaisme.

2. Dt 6, 4.

3. Manquen aci, per oblit de còpia, els mots sobre ton cor. E.

4. Mot tècnic aci interpolat.

5. Al manuserit, escriuràs les.

6. Dt 6, 5-9.

7. Al marge inferior s'endevinen els mots A hu, reclam per al relligador.

manar auos huy a amar.
 A. vñ. D. afehir lo ab tot
 vñ cor e ab tota vostra aia
 dare pluia en vñ terra.
 en son temps primerench
 e tarda. E alustaràs el teu
 blat / e el teu most / e el teu
 oli / e dare erba en to camp
 per ala tua bestia / e menja-
 ràs e sadollaràs. Siau qui
 dars que per aventura se
 temptat vñ cor e redrar
 vos heu e seruireu deus
 estrany e humiliaren
 aells. E hirèixer la ffi-
 ror de A. en vosaltres. E re-
 tendrà els cels eno serapl-
 ia e la terra no darà fruyt

E perdren uos hivàs sobre
 la terra bona que el es do-
 nador es auos. E metren les
 mies paraules aquestes / so-
 bre vñ cor e sobre vñ aia
 e ligaren les ab senyal de
 tefillim sobre vñs mans
 per mirar ab vñs huylls
 E mostraren aells abres
 fills / a parlar en elles / en
 estar en ta casa / en ton anar
 per la carrera / en ton jaure
 e en ton llevar. E escriuràs
 les sobre els limdars de
 ta casa / e en tos portals.
 per que multipliquen vñs
 dies e dies de vñs ffillls
 sobre la terra que jurà A.
 per adonar avos un dies

LXVI

manant a vós huy a amar Adonay vostre Déu, a servir-lo ab tot vostre cor e ab tota vostra ànima, daré pluja en vostra terra en son temps primerench e tardà, e ajustaràs el teu blat e el teu most e el teu oli, e daré erba en ton camp, e menjaràs e sadollaràs. Siau guardants que per aventura serà temptat vostre cor e redrar-vos heu e servireu déus estranys e humiliareu a ells, e hirèixer q' a la fffuror de Adonay en vosaltres, e retendrà els cels e no serà pluja e la terra no darà son fruyt, // e perdreu-vos hivàs sobre la terra bona que el Senyor donador és a vós. E metreu les mies paraules aquestes sobre vostre cor e sobre vostra ànima, e ligareu-les ab senyal de tefillim¹ sobre vostres mans per a mirar ab vostres huylls, e mostrareu a elles a vos- tres fills a parlar en elles en estar en ta casa, en ton anar per la carrera, en ton jaure e en ton llevar, e escriuràs-les sobre els limdars de ta casa e en tos portals perquè multipliquen vostres dies e dies de vostres ffillls sobre la terra que jurà Adonay² per a donar a vós com dies

1. Mot tècnic, aci interpolat.

2. Manquen aci, per oblit de còpia, els mots a vostres pares.

del cel sobre la terra. Dix. A.
a Moisé per dir parla als
fills de Y. Ednas aells
que fassen aells. Cestit
sobre les ales de lurs vestres
caluzs generacions. E me
tran sobre el cescit de la ala
fil blau. Estia avosalties
per Cestit e veureu a ell
recordareu atots los ma
naments de A. E fareu aells
E no mireu de tras vres
coratges ni de tras vres
huylls que vosalties for
miquets apres dells. per
ço queg recorden/essen
tots mos manaments e ben

Sanctis avic d. Yo. A. vic
d. qui traguí a vós de terra
de Egipte per ésser avosalties
d. Yo. A. vic. d. d. de veritat

095

Veritat e vera e certa e
ferma e dreita e feel e ama
da e volguda e cobdinada
e gracios e temerosa e fort
e ordenada e reebuda e
bona e bella la paraula
aquesta sobre nos per
a setgle e a sempre

Veritat es que d. del
segle es n. l. fort de
Jaaron cestit de nra salua
no. E. est deu per a setgle

LXVII

del cel sobre la terra.¹ Dix Adonay a Mosé per dir: Parla als fiylls de Ysrael e diràs a ells que fassen a ells cescit sobre les ales de lurs vestirs e a lurs generacions. E metran sobre el cescit de la ala fil blau, e serà a vosaltres per cescit, e veureu a ell e recordareu a tots los manaments de Adonay e fareu a ells. E no mireu detràs vostres coratges ni detràs vostres huylls que vosaltres forniquets après d'ells, per ço que us recordeu e ffareu tots mos manaments, e sereu // sancts a vostre Déu. Yo Adonay, vostre Déu, qui traguí a vós de terra de Egipte per ésser a vosaltres Déu. Yo Adonay, vostre Déu,² Déu de veritat.³

Veritat e vera e certa e ferma e dreita e feel e amada e volguda e cobdiciada e gracios e temerosa e fort e ordenada e reebuda e bona e bella la paraula aquesta sobre nós per a setgle e a sempre.

Veritat és que Déu del setgle és nostre Rey, fort de Jaacou, escut de nostra salvació. Tu est Déu per a setgle

1. Dt 11, 13-21.

2. Nm 15, 37-41.

3. Al marge hi ha un signe que servirà de referència en l'oració de la nit, al foli 95, aci ja indicat.

e a sempre. T. D. per a generacio
e generacio. T. ffirm e ton
nom ffirm e la tua cadira es
ordenada de sempre es ton
Regne e la tua veritat
per sempre es ferma les
tues paraules viues e
fermes. feels e cobejades
per sempre e per setgles
de setgles. Donant mercè
a tos tementos clama iusti
a als dretureros de cor.
Sobre nostres pares e
sobre nos e sobre nostres fills
e sobre nostres generacions
e sobre les generacions totes
de la cement de Ysrael. tos
servents. Sobre els primers

e sobre els drets donist paraula
la bona e fferma en veritat
ffirs e no passara

Veritat es que T. est. A. n.
D. e D. de nostres pares. N. R.
el. de nostres pares. N. re
ador fort de nostra salvacio
N. redemptor e N. escapa
dor de setgle. Ell ton nom
e no ams. altre D. sino
tu per sempre

Ajuda de nostres pares. T.
el. D. de setgle. el. D. e salva
dor a ells e altres fiylls la
pres dells en tota generacio
e generacio. En les altres
del setgle ton siti e tos
lurs fiylls als estrens de la

LXVIII

e a sempre. Tu Déu per a generació e generació. Tu ffirm e ton Nom ffirm, e la tua cadira és ordenada, de sempre és ton regne e la tua veritat per sempre és ferma, les dues paraules viues e fermes, feels e cobejades per sempre e per setgles de setgles. Donant mercè a tos tementos e la tua justícia als dretureros de cor. Sobre nostres pares e sobre nós e sobre nostres fills e sobre nostres generacions e sobre les generacions totes de la cement de Ysrael tos servents, sobre els primers // e sobre els derrés donist paraula bona e fferma en veritat, ffirs e no passaran.

Veritat és que Tu est Adonay nostre Déu e Déu de nostres pares, nostre Rey e Rey de nostres pares, nostre creador, fort de nostra salvació, nostre redemptor e nostre escapador de setgle. Ell ton Nom, e no a nós altre Déu sinó Tu per sempre.

Ajuda de nostres pares Tu el Déu de setgle, escut e salvador a ells e a lurs fiylls après d'ells en tota generació e generació. En les altres del setgle ton siti e tos juhís fins als estrens de la

terra

Veritat és que benaventu-
rat és l'home que ha totos
manaments / e la ley e tota
nomena e les tues pa-
raules metist sobre son cor

Veritat és que n'est. A.
adonay poble / e R. fort per
a pledejar pleyt de pares
e de fiylls

Veritat és que n'est el pri-
mer / e R. el darrer / e no a nos
R. redemptor e salvador sinó R.

Veritat és que de Egipte
nos reemist. A. N. D. De
casa de servitut nos re-

emist / a totos sos primoge-
nits auichist. E a totu pri-
mogènit. P. reemist / e la
mar roja a ell partist / Els
malvats afonzist. E els
teus amats passaren la mar
E cobriren aygues a lurs
enemichs / hun d'ells non
romàs. Sobre açò loare
tos amats e exalçaren a
tu. A. e donaren els amats
salmejaments cants e laors
e loaments e benediccions
a. T. R. D. viii ferm alt
exalçat gran e temeros
baixant els ergullosos
fins a terra / exalçant els
baixs fins als cels ffaent
exir els en carcerats / e re-

terra.

LXVIII

Veritat és que benaventurat¹ és l'home que ha totos manaments, e la Ley e totos manaments e les tues paraules metist sobre son cor.

Veritat és que Tu est Adonay a ton poble e Rey fort per a pledejar pleyt de pares e de fiylls.

Veritat és que Tu est el primer e Tu el darrer, e no a nós Rey redemptor e salvador sinó Tu.

Veritat és que de Egipte nos reemist, Adonay nostre Déu, de casa de servitut nos re- // emist. A tots sos primogènits auichist, e a ton primogènit Ysrael reemist, e la mar Roja a ell partist, els malvats afonzist, e els teus amats passaren la mar, e cobriren aygues a lurs enemichs, hun d'ells non romàs. Sobre açò loaren tos amats exalçaren a Tu, Adonay, e donaren els amats salmejaments, cants e laors e loaments e benediccions a Tu, Rey, Déu viu, ferm, alt, exalçat, gran e temeros, baixant els ergullosos fins a terra, exalçant els baixs fins als cels, ffaent exir els encarcerats e re-

1. Manca el senyal de la n abreujada, tot i que el corrector supli més avall, entre línies, un és, i a la pàgina següent la y d'aygues.

beneyt als vergonyosos alu
dant als mesquins. T. res
ponet a Y. en la ora de
son ridar a tu.

Lahor donare a tu. D. alt
redemptor. B. T. e. b. ton
nom // Mosé e els fiyls de
Y. aturmitaren cant ab
alegria gran. Edigueren
tots ells qui tal com tu
A. en la santedad teme
ros de lahors faent ma
ravelles // ab canica no
ua loaren els rehemuts
a ton nom sobre la Riba
de la mar. Tots ells atoz
giaren e digueren. A.

enreguara/enreguât per //
tots temps e a sempre ton
es esrit. N. Redemptor
A. Cevaod son nom // Sanct
de Y. B. T. A. redemptor
de Y.

La següent oracio es la
prima oracio que s deu dir
de peg en lo cotidia.

A. de meç labis obras
clama bocha redemptora
la tua molt santa laor. B.
T. A. N. D. e D. de nostres
pares. D. de abrahon
D. de ysach. D. de Jaa
ou El. D. El gra el barreguà

LXX

hement als vergonyosos, ajudant als mesquins. Tu responet a Ysrael en la ora de son cridar a Tu.

Lahor donaren a Tu, Déu alt, redemptor. Beneyt Tu e beneyt ton Nom. Mosé e els fiyls de Ysrael a Tu cantaren cant ab alegria gran e digueren tots ells: Qui tal com Tu, Adonay, en la santedad, temerós de lahors, faent maravelles? ¹ Ab càntica nova loaren els rehemuts a ton Nom sobre la riba de la mar. Tots ells atorguaren e digueren: Adonay // enregnarà enregnant per tots temps e a sempre. ² Com és escrit: Nostre redemptor, Adonay Cevaod son Nom, sanct de Ysrael. ³ Beneyt Tu, Adonay, redemptor de Ysrael. ⁴

La següent oració és la primera oració que s deu dir de peus en lo cotidià.

Adonay els meus labis obriràs e la mia bocha recomptarà la tua molt santa laor. ⁵ Beneyt Tu, Adonay nostre Déu e Déu de nostres pares, Déu de Abraham, Déu de Ysach, Déu de Jaacou, el Déu, el gran, el barreguà,

1. Ex 15, 11.

2. Ex 15, 18.

3. Is 47, 4.

4. El senyal convencional, repetit al marge, indica que ací comença l'oració «de peus» a què remetran algunes rubriques posteriors.

5. Ps 51, 17.

d' tuncos gualardonar mist
 iroides bones ricom ho tot
 Creandant les mercès dels
 pares e traent redemptor
 als fills de sos fills per
 lo seu nom. R. ajudant
 e salvant e emparant
 B. T. A. emparador de
 abraham
 Tu barregia per sempre A.
 Resucitant los morts. T.
 multiplicant a salvar
 adventant lo bet **B** fahent **en estiu**
 fahent devallar **B** devallar
 la pluja. **B** el ros
 vernant els vius ab misericòrdia
 resucitant los morts

ab pietats grans / sostenint
 los cayguts / guarint los
 malalts esoltant els en
 carcerats Confirmant la
 tua veritat als dormints
 en la terra Qui tal com
 hi A. de les barraganes.
 e qui semblant a T. A.
 auient e resucitant B.
 T. A. resucitant los morts
 T. est Sant e el teu nom
 Sant e Sancts en tots dies
 te loaran per sempre. B.
 T. A. R. D. Sant
 T. engraciant al hom de
 saber e mostrant al hom
 savieza Engraciant de

LXXI

el temerós, gualardonant misericòrdies bones, creant-ho tot, e recordant
 les mercès dels pares, e traent redemptor als fills de sos fills per lo
 seu Nom, Rey ajudant e salvant e emparant. Beneyt Tu, Adonay, em-
 parador de Abraham.

Tu barreguà per sempre, Adonay. Resucitant los morts Tu, multipli-
 cant a salvar,

(D'ivern) ¹

aventant lo vent, fahent
 devallar la pluja,

(En estiu)

fahent devallar el ros,

vernant els vius ab misericòrdia, resucitant los morts // ab pietats
 grans, sostenint los cayguts, guarint los malalts e soltant els encar-
 cerats, confermant la tua veritat als dormints en la terra. Qui tal com
 Tu, Adonay de les barraganes, e qui semblant a Tu, Rey auient e res-
 ucitant? Beneyt Tu, Adonay, resucitant los morts.

Tu est sanct e el teu Nom sanct, e sancts en tots dies te loaran per
 sempre. Beneyt Tu, Adonay, Rey, Déu sanct.

Tu engraciant al hom de saber e mostrant al hom savieza. En-
 gracie'ns de

1. Les rúbriques són al marge. El senyal que adverteix la diversitat de frases
 en les dues estacions de l'any és aparatós i capriciós.

part tua en saber sciència e
intelligència. B. T. A. engra-
ciant el saber.

En disapte gira a Halegrà's
Mozé ab tal * en rairòs

Torne'ns nostre pare a la
tua ley e acostens. R. N.
aron teunz e fes nos tor-
nar en continuo perfeta
devant tu. B. T. A. volent
continuo e penitència

Perdona a nos nostre pare
que peccam. perdona a nos
R. N. car culpam. Car D.
bo e perdonador est tu. B. T.
A. multiplicat a perdonar

Mira en nostre aflegiment
e pledeja nre plet e rehem-
nos prest per lo teu nom
Car deu redemptor fort est
tu. B. T. A. redemptor
de Y.

Cure'ns. A. e serem curats
saluend nre. D. e serem
salvats Car nra laor est
Tu. Aportens cura perfeta
a totes nres naffres e a
totes nres malalties. Car
D. metje feel est tu. B. T.
A. curant malalties de
ton poble Y.

Beneex. A. N. D. sobre
nos. Lany. aquest e totes
les espècies del seu esplet

part tua en saber, sciència e intelligència. Beneyt Tu, Adonay, engra-
ciant el saber.

*En disapte gira a Halegrà's Mozé, ab tal * en cartes 125.¹*

Torne'ns, nostre Pare, a la tua Ley, e acostens, Rey nostre, a ton
servir, e fes-nos tornar en contricció perfeta devant Tu. Beneyt Tu,
Adonay, volent contricció e penitència.

Perdona a nós, nostre Pare, que peccam. Perdona a nós, nostre
Rey, car culpam, car Déu bo e perdonador est Tu. Beneyt Tu, Adonay,
multiplicant a perdonar. //

Mira en nostre aflegiment e pledeja nostre plet e rehem-nos prest
per lo teu Nom, car Déu redemptor fort est Tu. Beneyt Tu, Adonay,
redemptor de Ysrael.

Cure'ns, Adonay, e serem curats; salve'ns, nostre Déu, e serem
salvats, car nostra laor est Tu. Aporte'ns cura perfeta a totes nostres
naffres e a totes nostres malalties, car Déu metje feel est Tu. Beneyt
Tu, Adonay, curant malalties de ton poble Ysrael.

Beneex, Adonay nostre Déu, sobre nós l'any aquest e totes les es-
pècies del seu esplet,

1. El número és escrit al marge.

edona ab pluia de benedimo
sobre la fas dela terra / e sadol
la el mon tot de les nres bene
dicionis / e himple nostres
mans de les nres benedimns
e dela riqueza dels donatius
de tos donits. Equanda / e es
capa lany aquest de tota
cosa mala e de totes ma
neres de dampnatge / e sia
la sua ffa vida e fartura
e pau axi com los anys
bons. B. T. A. el bene
ynt els anys

Toma ab corn gran per
a nostra franqueza / e alça
peno per ajustar nostra
captivitat / e alustens / a

una ayna de totes les quatre
parts del mon / en nra terra
B. T. A. ajustant els escam
pats de ton poble. D.

Torna nres jutjes com de
passat / e nres consellers co
m de principi. Capata de
nos tristia e ancia e en
regne sobre nos. T. A. ab
luhi e iustedat e pietat. B.
T. A. amant juy e iust
na e pietat

Els malvats no han spe
rança / e tots los infaels
e malans / en hntu pun
tiran / perduts e tots nres

LXXIII

e dóna ab pluja de benedicció sobre la fas de la terra, e sadolla el món tot de les tues benediccions, e himple nostres mans de les tues benediccions e de la riqueza dels donatius de tos donits, e guarda e escapa l'any aquest de tota cosa mala e de totes maneres de dampnatge, e sia la sua ffa vida e fartura e pau axí com los anys bons.¹ Beneyt Tu, Adonay, el beneynt els anys.

Toca ab corn gran per a nostra franqueza, e alça penó per ajustar nostra captivitat, e ajuste'ns a // una ayna de totes les quatre parts del món en nostra terra. Beneyt Tu, Adonay, ajustant els escampats de ton poble Ysrael.

Torna nostres jutjes com de passat e nostres consellers com de principi, e aparta de nós tristicia e ància, e enregne sobre nós Tu, Adonay, ab juhi e justedat e pietat. Beneyt Tu, Adonay, amant juy e justicia e pietat.

Els malvats no han sperança e tots los infaels e malcins² en hun punt seran perduts, e tots nostres

1. La major part d'aquesta oració és arranjada i interpolada.

2. Els mots infaels e malcins, aquest un pur hebraisme, tradueixen el sol mot «minim».

enemichs e tots nostres auor
rimb / ayna seran tallats
E regne de superbia ayna
sera arrenat sera trepat
sera tallat seran desgi
tats e seran inclinats
ayna en nostres dies. B.
E. A. trencant enemichs
e enclinant superbiosos

Sobre els justs e sobre
els bons e sobre els roma
nents de ton poble / e so
bre els pelegrins de
justicia sobre els esca
pats de la casa dels escri
uans e sobre nos fien
ara alcermandes Les

nies pietats. A. E dona
loguer bo a tots els fians
en lo teu gran nom de
veritat E met nostra part
ab ells a setgle e nos en
vergonyesques car en tu
confiam e sobre la tua
bondat la gran de veri
tat nos asofrim B. T. A.
A. a Sofridor de la fiança
dels justs

Habitars dins Yerusa
laym ta ciutat E com
parlist bastex a ella basti
ment de setgle yvas en
nostres dies B. T. A. basti
dor de Yerusalaym

LXXIII

enemichs e tots nostres avorrints ayna seran tallats, e regne de su
pèrbia ayna serà arrenat, serà trencat, serà tallat, seran desgitats e
seran inclinats ayna en nostres dies. Beneyt Tu, Adonay, trencant
enemichs e enclinant superbiosos.

Sobre els justs e sobre els bons e sobre els romanents de ton poble
e sobre els pelegrins de justícia sobre els escapats de la casa dels es
crivans e sobre nós sien ara ajerman[a]des les // tues pietats, Adonay,
e dona loguer bo a tots els fians en lo teu gran Nom de veritat, e met
nostra part ab ells a setgle, e no ns envergonyesques, car en Tu confiam
e sobre la tua bondat la gran de veritat nos asofrim. Beneyt Tu, Adonay,
asofridor de la fiança dels justs.

Habitars dins Yerusalaym ta ciutat, e com parlist bastex a ella
bastiment de setgle yvas en nostres dies. Beneyt Tu, Adonay, bastidor
de Yerusalaym.

El naximent de David
ton seruent yuar faràs
neixer / e sa senyoria
exaltaràs ab la tua solua
no Car la tua saluacio
esperam tot dia. b. t. A.
faent neixer per nosaltres
senyoria de saluacio

Ojes les nres veus A. n.
D. e reeb ab voluntat / e
cab pietat nres oracions
Car deu hoynt nostres
pregaries nres oracions
est. T. Edeuant. T. n.
R. buyts no tornem / e
respon nos / e hoes nostres
oracions Car tu hoynt
orano de tota bocha

En de l'unió

b. t. A. lo hoynt orano

En voluntat A. n. D.
en ton poble p. elins
oracions reeb / e torna lo
offin al palau de la tua
casa e els offeriments de p.
Els lins oracions tost ab
amor reebràs ab voluntat

En qual se vol dia que
de lunars per prome
sa feta per a l'unió ad
de dir Respon nos
me pare que es en
e fins a tal que es
en a l'unió capres diras lo
següent

Lxxv

168
169

LXXV

El naximent de David ton seruent yuar faràs néixer, e sa senyoria exaltaràs ab la tua salvació, car la tua salvació esperam tot dia. Beneyt Tu, Adonay, faent néixer per nosaltres senyoria de salvació.

Ojes les nostres veus, Adonay nostre Déu, e reeb ab voluntat e¹ ab pietat nostres oracions, car Déu hoynt nostres pregàries e nostres oracions est Tu, e devant Tu, nostre Rey, buyts no tornem, e respon-nos e hou nostres oracions, car Tu hous oració de tota bocha. //

En qualsevol dia que dejunaràs per promesa feta per aflicció as de dir Respon-nos nostre Pare, que és en cartes 168, e fins a tal² que és en cartes 169,² e après diràs lo següent.

Beneyt Tu, Adonay, lo hoynt oració.

Envolunta,³ Adonay nostre Déu, en ton poble Ysrael, e lurs oracions reeb, e torna lo offici al palau de la tua casa, e els offeriments de Ysrael e les lurs oracions tost ab amor reebràs ab voluntat,

1. La conjunció és repetida en un canvi de línia.

2. Al marge, En dejuni gira [a] cartes 168. Els números són escrits al marge.

3. Aci i al foli següent hi ha uns indicadors o crides d'atenció marginals que potser es refereixen a algun moviment corporal particular en la recitació d'aquestes pregàries.

esta per voluntat semp lofi
 n de p. toy poble ab pietats
 moltes / E avoluntaràs
 ras ab nos e veuran nres
 huylls / en lo teu tornar a
 Sion e en Yerusalaym ta
 ciutat com en temps pas
 tats en pietats. D. E. A.
 el tornant la tua gloria
 en Sion

Hatorguam nos a Tu
 que Tu. A. D. N. D. d. de
 nres pares per a setgle e
 a sempre / fort de nres vides
 emparador de nra salvacio
 Tu ell per a generacio e ge
 neracio atorgarem a Tu

e comtarem la tua laor so
 bre nres vides les acomanades
 en la tua ma / e sobre
 les nres aimes les acomanades
 en la tua ma. E sobre els reg miracles
 que en tots dies ab nos
 obres obrant les tues ma
 ravelles e les tues bondats
 que en tota ora obres ves
 pres e matí e sestes el Bo
 que nuncha fallgueren
 les tues pietats el Pia
 dors que nuncha s'acabaran
 les tues misericordies
 que de sempre speram en Tu.
 D. E. A. Sobre tot

e sia per voluntat sempre l'ofici de Ysrael ton poble ab pietats moltes. E avoluntaràs ab nós e veuran nostres huylls ¹ * en lo teu tornar a Sion e en Yerusalaym ta ciutat, com en temps passats en pietats. Beneyt Tu, Adonay, el tornant la tua glòria en Sion.

Hatorguam nós a Tu que Tu, Adonay, est nostre Déu e Déu de nostres pares per a setgle e a sempre, fort de nostres vides, emparador de nostra salvació. Tu Ell per a generació e generació atorgarem a Tu // e comtarem la tua laor sobre nostres vides les acomanades en la tua mà, e sobre les nostres ànimes les acomanades a Tu e en la tua mà, e sobre els teus miracles que en tots dies ab nós obres obrant les tues maravelles e les tues bondats que en tota ora obres, vespres e matí e sestes, el Bo que nuncha fallgueren les tues pietats, el Piadors que nuncha s'acabaran les tues misericordies, que de sempre speram en Tu. ¹ * Sobre tot

1. Els signes, intercalats al text i repetits al marge, serviran per a diverses referències posteriors, començant al foli 140. El primer signe havia estat posat vuit mots abans, però fou esborrat.

sia beneyt el teu nom. N. R.
per tots temps / e tots los vis
to loaran per sempre / loare
e beneyrem lo teu nom el
gran ab veritat que es bo
B. T. A. el bo / al teu nom
canies placnt de loar

E sobre tot sia. b. sempre
e exalcat ton nom. N. R. a
segle e a sempre etots los
vis loaran a tu per sempre
E loaran e beneyran el
teu nom el gran / car bo
est. R. de nostra salvacio / e
de nra ajuda. A. el bo. b.
T. A. el bo / ton nom cani
es de gnt de loar

Mer apau bona e bene
dimo / grana e merre e pietat
anos / e sobre tot ton poble
D. e beneyx atots en huna
ab lum de la tua fas / que
en lums de tes fas donist
a nosaltres. A. N. D. Ley
e vides / amor e merre iuste
dats e pietats benedimo
e pau / e be en tes obres / per
a beneyr a ton poble. D.
en moltitut de ta fortale
za e pau. X. b. T. A. el
beneynt a son poble. D.
en pau. Mon D. guarda
la nra lengua de mal / e
les mies labies de parlar
engans. Ecce flatomats

LXXVII

sia beneyt el teu Nom, nostre Rey per tots temps, e tots los vius te loaran per sempre. Loarem e beneyrem lo teu Nom el gran ab veritat, que es bo. Beneyt Tu, Adonay el Bo, al teu Nom e a Tu es plaent de loar.

E sobre tot sia beneyt sempre e exalcat ton Nom, nostre Rey a setgle e a sempre, e tots los vius loaran a Tu per sempre.¹ * E loaran e beneyran el teu Nom el gran, car bo est Adonay de nostra salvacio e de nostra ajuda. Adonay el Bo. Beneyt Tu, Adonay el Bo, ton Nom e a Tu es degut de loar.² //

Met a pau bona e benediccio, gracia e mercè e pietat a nós e sobre tot ton poble Ysrael, e beneex a tots en huna ab lum de la tua fas, que en lums de tes fas donist a nosaltres, Adonay nostre Déu, ley e vides, amor e mercè, justedats e pietats, benediccio e pau e bé en tes obres, per a beneyr a ton poble Ysrael en moltitut de ta fortaleza e pau.¹ * Beneyt Tu, Adonay, el beneynt a son poble Ysrael en pau. Mon Déu, guarda la mia lengua de mal, e les mies labies de parlar engans, e els fla[s]tomants

1. Com al foli anterior, els signes, intercalats al text i repetits al marge, serviran per a referències posteriors.
2. Aquest paràgraf és una repetició del fragment anterior, amb variants introduïdes per la memòria vacillant del redactor.

ma aia faràs amudir. E
la mia aia fortit per/a
tots sia. Obre mon cor/en
apendre la tua ley/en los
teus manaments fes sollicita
la mia aia. Carots eloques
Levaran sobre mi per mal/
Cuyta. A. e torba lurs
consells e desfes lurs pe
ssaments. E sien en ta
voluntat. A. dirs de ma
bocha/e alegre el meu cor
davant tu qui est ver deu
mon fort e mon redemp
tor. Pau. en ma sinestra
pau. en ma dreta. El fa
ent pau en los seus cels

ell ab pietats fassa pau
sobre nos e sobre tot y. ame
amen. ~ ~ ~ ~ ~

86 Diluns e dijous gira a 86
Ell es piadors en cartes
efins que t nia gior la
retgla e diràs ho de peus

La oïo que se segueix es
segona oïo de peus del
cotidià la qual se deu
dir ab lo cap inclinat

Piadors e misericordiós.
Peccam davant Tu. ple de
pietats piada sobre nos a
David Salm. A Tu. A.
alce la mia aia. mo. D. en

LXXVIII

ma ànima faràs amudir, e la mia ànima fortitut per a tots sia. Obre mon cor en aprendre la tua ley, e en los teus manaments fes sollicita la mia ànima. E a tots els que.s levaran sobre mi per mal cuyta, Adonay, e torba lurs consells e desfés lurs pensaments. E sien en ta voluntat, Adonay, dirs de ma bocha, e alegre el meu cor davant Tu, qui est ver Déu, mon fort e mon redemptor. Pau en ma sinestra, pau en ma dreta. El faent pau en los seus cels, // Ell ab pietats fassa pau sobre nós e sobre tot Ysrael amén amén.

Diluns e dijous gira a Ell és piadors, en cartes 86 e fins que t man girar la retgla, e diràs-ho de peus.¹

La oració que.s segueix és segona oració de peus del cotidià, la qual se deu dir ab lo cap inclinat.

Piadors e misericordiós, peccam davant Tu, ple de pietats piada sobre nós. A David. Salm.² A Tu, Adonay, alce la mia ànima, mon Déu, en

1. Als marges, Diluns, Dijous, i el número del foli.

2. És el salm 25, segons el text marorètic.

tu fie no s're confús/no s'a
legren els meç enemichs
de mi. Etant be tots los que
en tu speren/no seran con
fúsos. Pero seran confúsos
els falsos venguts. Les
tues carreres. A. me ffe
saber/e els teus camins
ami en senya/guihen en
la tua veritat/e mostren
que Tu est. D. de la mia sal
uacio. A tu sper tot dia.
Membre les tues pietats.
A. e les tues misericordies
que son sempiterns/per
rats de la mia joventut/
e mes errors no remembres.
Pero segons la tua mis

ericordia te remembre de mi
per la tua bondat. A. bo
e dreturer es. A. per ço en
senya en la via. Guha
els humils en juhi. En
senya als humils les
sues carreres. Totes les
carreres de A. son misericor
dia e veritat/als que que
den son pacte/e els seus
manaments. Per lo teu
nom. A. perdonaràs el
meu peccat/que gran es.
Qual es el baró que tem
a A. mostrar/le el camí
que ha de elegir. Ella sua
aia en be dormirà. Ella

LXXVIII°

tu fie, no seré confús. No s'alegren els meus enemichs de mi, e tant bé tots los que en Tu speren no seran confusos, però seran confusos els falsos, venguts. Les tues carreres, Adonay, me ffe saber, e els teus camins a mi ensenya. Guihe'm en la tua veritat e mostre'm que Tu est Déu de la mia salvació. A Tu sper tot dia. Membre les tues pietats, Adonay, e les tues misericòrdies que són sempiternes. Peccats de la mia joventut e mes errós no remembres, però segons la tua mise- // ricòrdia te remembre de mi, per la tua bondat, Adonay. Bo e dreturer és Adonay, per ço ensenya en la via, guha els humils en juhi e ensenya als humils les seues carreres. Totes les carreres de Adonay són misericòrdia e veritat als que guarden son pacte e els seus manaments. Per lo teu Nom, Adonay, perdonaràs el meu peccat, que gran és. Qual és el baró que tem a Adonay? Mostrar li é el camí que ha de elegir, e la sua ànima en bé dormirà, e la

sua generacio heretara la
 terra. El secret de A. es en
 los quel temen e el seu
 parte los ffa saber. Els
 meus huylls continuament
 son ab A. que ell traura
 de ret los meus peus
 Mire'm e apiadem que
 singular e pobre so yo
 Les angusties de mon
 cor amples son delliurem
 de mos strenymets. Veles
 ma afliccio e mon afany
 e perdona a tots los meus
 peccats. Veles los meus
 enemichs que multiplican
 e de avorrimet de iniquitat
 sena per que a mi avorren

guarda ma aia e delliurem
 no reste confus. Pux que
 en tu fihe perfeccio e dre
 tura me guardaran per
 que en tu sper. Delliura
 e rehem. A. a. J. de totes
 ses angusties

Si nostres peccats fan en
 nos testimoni. A. fes per
 lo teu nom per multipli
 caren mes superbies. A tu
 peccam perdona a nos. No
 ayres. A. N. D. anoy e
 no a perpetua remembres
 peccat. E guarda ara que
 ton poble som tots nosaltres.
 N. pare. N. h. piada
 sobre nos. N. pare. N. h.
 ajes misericordia de nos. e

sua generació heretará la terra. El secret de Adonay és en los quel te-
 men, e el seu pacte los ffa saber. Els seus huylls continuament són ab
 Adonay, que Ell traurà de ret los meus peus. Mire'm e apiade'm, que
 singular e pobre so yo. Les angústies de mon cor amples són, delliure'm
 de mos strenymets. Vejes ma aflicció e mon afany, e perdona a tots
 los meus peccats. Vejes los meus enemichs que multiplicaren, e de
 avorrimet de iniquitat sens per què a mi avorriren. // Guarda ma
 ànima e delliure'm. No reste confús pux que en Tu fihe. Perfecció e
 dretura me guardaran perquè en Tu sper. Delliura e rehem, Adonay, a
 Ysrael, de totes ses angústies.

Si nostres peccats fan en nós testimoni, Adonay, fes per lo teu
 Nom, car multiplicaren nostres supèrbies. A Tu peccam, perdona a nós.
 No.t ayres, Adonay nostre Déu, a molt, e no a perpètua remembres
 peccat, e guarda ara que ton poble som tots nosaltres. Nostre Pare,
 nostre Rey, piada sobre nós; nostre Pare, nostre Rey, ajes misericòrdia
 de nós e

respon nos. Car no son en nos
 bones obres ni justia / per
 ab nos missimha per tot
 non esiliens i noialres
 no sabem que us fiam. E
 sobre hi son tres missals
 mencibla la tua pietat. A-
 chendat qui es operperi
 Es la tua bondat sobre
 nos son speram en tu
 No temeribres nos els
 penats anir de just se
 empen en nos los nre
 pietats no molt bon pe-
 bres. Na alida es en no
 de tu A. facit els cerra
 piada nos A. piada nos
 que molt son piados de
 menyspreu En favor la
 tua pietat temeribres A.

Saluene. R. cresson anes
en l'ia de nostre cidez. Car
ni sabs nostra neans. L'enien
braut est que reia son rois
A. alouat de ynes eple
de pietas no amague tes
as de nos piada. A. sbric
ton poble cestapa anes
dermal. Perdon a ti
A. perdon a ton gendre
de tes pietas ~ ~ ~ ~ ~

El victorioso Salu ad mund
Respondierit. A. en dia. De
augustinus enfortalece en i
clon del D. de la anvil

respon-nos, car no són en nós bones obres ni justícia. Ffes ab nós misericòrdia per ton Nom e salve'ns, que nosaltres no sabem què.ns ffem, e sobre Tu són nostres huylls. Remembra la tua pietat, Adonay, e bondat, que és a perpetu. E sia la tua bondat sobre nós com speram en Tu. No remembres a nós els peccats antichs, yvaç se enticipen en nós les tues pietats, car molt som pobres. Nostra ajuda és en Nom de Tu, Adonay, faent cels e terra. Piada a nós, Adonay, piada a nós, que molt som sadoylls de menyspreu. En furor, la tua pietat remembra. Adonay // salve'ns, Rey respon a nós en lo dia de nostre cridar.¹ Car Tu sabs nostra creació, remembrant est que terra som tots. Adonay alonguat de yres e ple de pietats, no amagues tes ffas de nós. Piada, Adonay, sobre ton poble, e escapa a nós de tot mal. Peccam a Tu, Adonay, perdona com grandeas de tes pietats.

Fina la segona oració de peus.²

Ara diràs Benaventurat, en cartes 46,³ e après lo següent fins a la fi del cotidià, que és en cartes 85.⁴

El victoriós.⁵ Salm a David. Respongue't⁶ Adonay en dia de angústia. Enfortalexca a tu el Nom del Déu de Jaacou.

1. En aquest mosaic d'expressions bíbliques he pogut individuar els versets dels salms 33, 22; 79, 8; 124, 8; 123, 3; i 20, 10.
2. Aquesta rúbrica és al marge, en sentit vertical.
3. El compilador ha oblidat indicar on acaba el fragment de l'oració del mati que aci ja repetir.
4. El final de la rúbrica és al marge, en sentit vertical. Els números són també al marge.
5. És el salm 20, segons el text masorètic.
6. Escrit Rensponguet.

Enviara ajuda de la santedad / e de Sion te ajudara
 Hodorara tots nos presents
 e dels teus olocausts fara
 cendra sempre. Dar t'a ço que
 ton cor demane. Et tot
 ton consell complira. Can-
 tarem ab la tua salvacio
 e ab lo nom de nre D. si-
 tuarem penons. Complira
 A. totes tes demandes.
 Hara conech que salva
 A. son vinctat / e que li
 respon dels cels de la sua
 santedat / ab fortalezes
 de salvacio de la sua dre-
 ta. Aquests ab carros e a
 quests ab cavalls e nosal-

tes en lo nom del N. D.
 recordarem. Ells humiliara
 e cauran e nosaltres llevam
 nos festelarem. A. salva el
 R. responguia a nos en dia
 de nostre exclamar.

Cant dels grahons a Da-
 vid. Diran ara Y. Si no
 per A. que fonch ab nos
 quant se llevà contra nos
 home, celles ores vius nos
 agueren englotits. Quant
 crexia lur yra contra nos,
 celles ores l'adveniment
 de les grans aygues nos a-
 gueren tragats. E el riu
 passà sobre nres animes
 celles ores passà en sobre

LXXXII

Enviar t'à ajuda de la santedad, e de Sion te ajudarà. Hodorarà tots
 tos presents, e dels teus olocausts farà cendra sempre. Dar t'à ço que
 ton cor demane, e tot ton consell complirà. Cantarem ab la tua salvació,
 e ab lo Nom de nostre Déu situarem penons. Complirà Adonay totes
 tes demandes. Hara coneix que salva Adonay son unctat e que li respon
 dels cels de la sua santedat ab fortalezes de salvació de la sua dre-
 ta. Aquests ab carros e aquests ab cavalls, e nosal- // tres en lo Nom del
 nostre Déu recordarem. Ells humiliaran e cauran, e nosaltres llevam
 nos festejarem. Adonay salva. El Rey responguia a nós en dia de nostre
 exclamar.

Cant dels grahons.¹ A David. Diran ara Ysrael: Si no per Adonay
 que fonch ab nós, quant se llevà contra nós home, celles ores vius nos
 agueren englotits. Quant crexia lur yra contra nós, celles ores l'adve-
 niment de les grans aygues nos agueren tragats. E el riu passà sobre
 nostres ànimes, celles ores passaren sobre

1. És el salm 124, segons el text masorètic.

nostres amics les aygues
superbiozes. L. Ra. A. que
nono lexa en Rapina de
ses dents. Nostra anima
es com la pastera que es
capa del lac. Hon presa
era. El lac se trencà e
nosaltres scapam. Nostra
ajuda es en nom de. A.
faedor dels cels e de la
terra.

Casa de Yaacou anats
e anem en lum de. A.
car tots los pobles iran
cascuns en nom de lurs
dés. Enos hirem en no
de. A. N. D. a setgle e a

sempre. Sia. A. N. D. ab
nos se des que fonch ab nres
pares. No lexe a nos a derrenclir per decantar el nre
cor de ell per que anem en
totes ses carreres e guardem
els seg manaments sos furs
e els sos juys que manà a
nostres pares. E seran les
paraules aquestes que yo
prech davant. T. A. propri
es a. T. A. N. D. de dia e
de nit per fer juhí a nre
servent. Juhí de ton poble
Y. paraula de dia en cas
cun dia per fer a saber a
tots los pobles de la terra
que. A. es nre. D. eno nra

nostres ànimes les aygues superbiozes. Beneyt sia Adonay que no ns
lexà en rapina de ses dents. Nostra ànima és com la pascera que escapà
del lac hon presa era: el lac se trencà e nosaltres scapam. Nostra ajuda
és en Nom de Adonay, faedor dels cels e de la terra.

Casa de Yaacou anats e anem en lum de Adonay. Car tots los pobles
iran cascuns en nom de lurs déus, e nós hirem en Nom de Adonay
nostre Déu a setgle e a // sempre. Sia Adonay nostre Déu ab nós, segons
que fonch ab nostres pares. No lexe a nós a derrenclir per decantar el
nostre cor de Ell, perquè anem en totes ses carreres, e guardem els
seus manaments, sos furs e els seus juys que manà a nostres pares.
E seran les paraules aquestes que yo prech davant Tu, Adonay, pròpies
a Tu, Adonay, nostre Déu, de dia e de nit per fer juhí a ton servent e
juhí de ton poble Ysrael, paraula de dia en cascun dia, per fer a saber
a tots los pobles de la terra que Adonay és nostre Déu e no n'í a

altre

No y ha Sanct com A q
 es nre deu Enoes altri si
 no ell creador / Que qual
 es. D. Sino. A. Enoyha re
 ador com nre es. Enoes
 algu com nre. D. Enoes
 n. S. Enoes com. N. R.
 Enoes com. N. Salvador Qui
 tal com. N. D. Qui tal com
 n. S. Qui tal com. N. R.
 Qui tal com. N. Salvador
 Lohem. N. D. Lohem
 n. S. Lohem. N. R.
 Lohem. N. Salvador. B.
 n. D. B. N. S. B. N. R.
 B. N. Salvador. Test. N.

D. // T. est nre S. // T. est
 N. R. // T. est. N. Salvador
 Canosaltres saluador e
 llenant sobre Sion apia
 daras que ora es de en
 granor la que es venigit
 Lo temps

Esperare. A. suplicare.
 ses fas de ll demanare res
 posta de lingua. Cab'a
 lustramet de poble patare
 sa fortaleza. Pronuncia
 re cantichs / ab la infinitat
 tat de ses obres a inlumin
 nament dels coratges. E de
 A. resposta de lingua de
 manare com es dit. A.

LXXXIII°

altre.

No y ha sanct com Adonay, que és nostre Déu, e no és altri sinó Ell creador. Que qual és Déu sinó Adonay? E no y ha creador com nostre Senyor, e no és algu com nostre Déu, e no com nostre Senyor, e no com nostre Rey, e no com nostre Salvador. Qui tal com nostre Déu? Qui tal com nostre Senyor? Qui tal com nostre Rey? Qui tal com nostre Salvador? Lohem nostre Déu, lohem nostre Senyor, lohem nostre Rey, lohem nostre Salvador. Beneyt nostre Déu, beneyt nostre Senyor, beneyt nostre Rey, beneyt nostre Salvador. Tu est nostre // Déu, Tu est nostre Senyor, Tu est nostre Rey, Tu est nostre Salvador. Tu a nosaltres salvaràs, e llevant sobre Sion apiadaràs, que ora és de engraciar-la, que és vengut lo temps.

Esperaré Adonay, suplicaré ses fas, d'Ell demanaré resposta de lingua e ab ajustament de poble cantaré sa fortaleza. Pronunciaré cantichs ab la infinitat de ses obres a inluminament dels coratges, e de Adonay resposta de lingua demanaré, com és dit: Adonay

els meus labris obriràs e la
 mia bocha recomptarà la
 tua molt sancta laor. **A**
 Hi és dit: Sien per vo-
 luntat denant Tu diràs
 de la mia bocha e pensaments
 del meu cor que. **D.** est de
 veritat la mia fortaleza
 e mon redemptor

Som obligats de loar
 al Senyor de tot donat gran-
 deza al crehant principi
 que no feu a nós com a
 gentes de la terra / e no po-
 sà fira part com a ells e
 nostra sort com tota lur
 generalitat / que ells se

humilien a vanitats e en-
 va adorant a déus que no
 saluen. **E**nosaltres hu-
 miliam e suplicam davant
 el. **R.** dels Reys / el Sanct
 e. **B.** que ell estengué els
 cels desús e la posada de
 sa fortaleza en les altituts
 d'ells. **E**ll és **N.** **D.** e no n'ha
 altre. **V**eritat és **N.** **R.** e
 no a nosaltres. **R.** **S**ino Tu
 que és escrit en ta ley **E**
 sabrás huy / e recordaràs a
 ton cor. **Q**ue. **A.** és **D.** en
 los cels desús e sobre la terra
 de huy e no n'ha pus

Fina la oració condiana
 de mati

LXXXV

els meus labris obriràs e la mia bocha recomptarà la tua molt sancta laor.¹ Hi és dit: Sien per voluntat denant Tu diràs de la mia bocha e pensaments del meu cor, que Déu est de veritat, la mia fortaleza e mon redemptor.²

Som obligats de loar al Senyor de tot, donant grandesa al crehant principi, que no féu a nós com a gentes de la terra, e no posà nostra part com a ells e nostra sort com tota lur generalitat, que ells se // humilien a vanitats, e en va adorant a déus que no saluen, e nosaltres humiliam e suplicam davant el Rey dels Reys, el Sanct e Beneyt, que Ell estengué els cels desús e la posada de sa fortaleza en les altituts d'ells. Ell és nostre Déu e no n'ha altre.³ Veritat és nostre Rey, e no a nosaltres Rey sinó Tu, com és escrit en ta Ley: E sabrás huy e recordaràs a ton cor que Adonay és Déu en los cels desús e sobre la terra de huy e no n'ha pus.⁴

Fina la oració cotidiana de mati.

1. Salm 51, 17. El signe, repetit al marge, servirà per a una referència al foli 184.
2. Salm 19, 15.
3. Sembla que s'ha volgut corregir, entre línies, perquè digués altres.
4. Deuteronomi 4, 39.